

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ DIELA 11:26

Antiohija

septembar/oktobar 2021.

broj 173

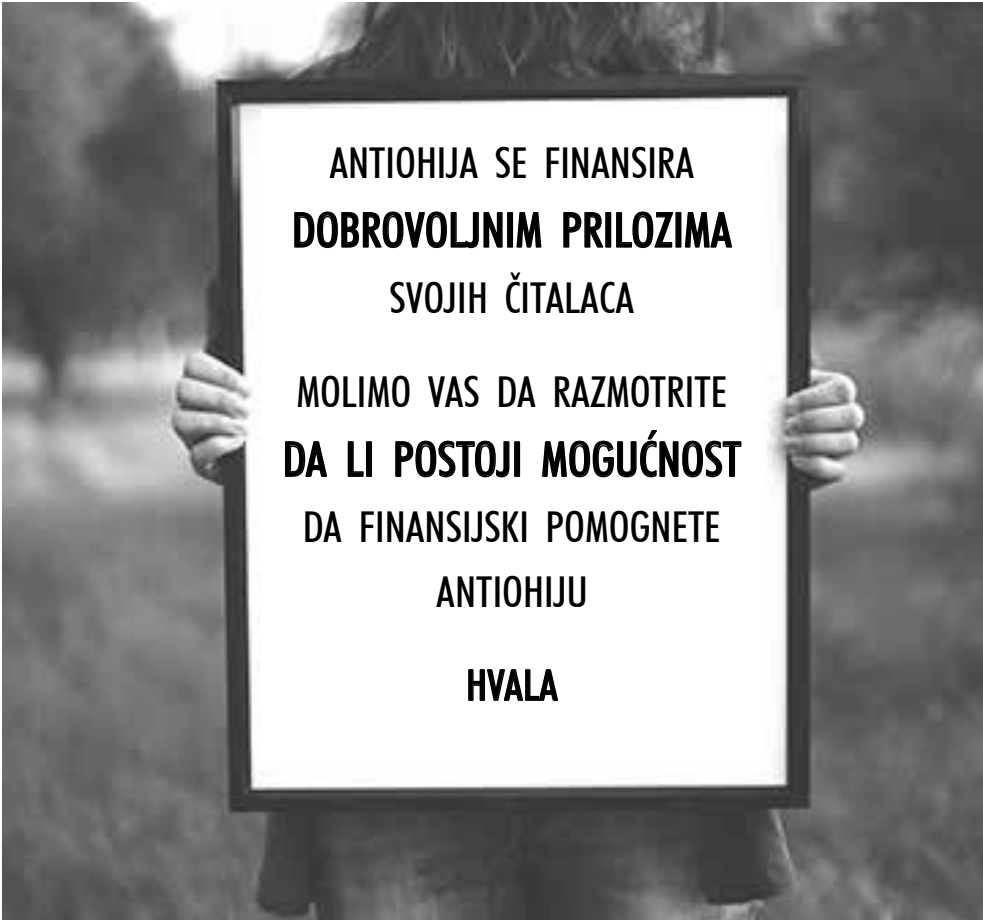
**MILOST JE
NJEGOVA
VJEČNA**

Antiohija nije zamena za čitanje i proučavanje Biblije, niti za molitvu i zajedništvo sa drugim vernicima, što su veoma važne stvari za naš odnos sa Gospodom, duhovni rast i napredak.

Molimo vas da imate razumevanja ukoliko pronađete greške u Antiohiji. Nismo savršeni i grešimo. Ono što ne valja odbacite, a ono što je dobro prihvatite, primenite i prenesite drugima.

ἀγάπη
AGAPE

A black and white photograph of a person from behind, holding a large white sign with a black border. The sign contains text in bold, uppercase letters. The background is a blurred outdoor setting.

**ANTIOHIJA SE FINANSIRA
DOBROVOLJNIM PRILOZIMA
SVOJIH ČITALACA**

**MOLIMO VAS DA RAZMOTRITE
DA LI POSTOJI MOGUĆNOST
DA FINANSIJSKI POMOINETE
ANTIOHIJU**

HVALA

**Štampanje i distribuciju ovog
broja su finansijski pomogli
vjernici iz Banjaluke i Bregenca.**

Tada je Samuilo uzeo je-
dan kamen i postavio ga
između Misper i Sena i naz-
vao ga Even Ezer rekavši:

**„Dovde nam
Gospod pomože.“**

PRVA KNJIGA SAMUILOVA 7:12

Izdavač : Evanđeoska crkva Banjaluka | **Adresa :** Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | **Tiraž :** 1000 | **Štampa :** 1909. Minerva, Subotica

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 [0]64 405 4744 | **Hrvatska :** Miroslav Fic +385 [0]91 739 0191

10 KORAKA DO PRONALASKA SVOG ŽIVOTNOG PARTNERA

Ove godine pet mojih mladih prijatelja stupaju u brak: Anibal je svoju buduću suprugu upoznao u svojoj crkvi u Kaliforniji, Vitalij je svoju verenicu upoznao u Biblijskom koledžu, Kris je pronašao Dinu na misijskom polju, Ben je upoznao Tifani dok je studirao na Univerzitetu Regent, a Dag - koji je najduže čekao svoju nevestu - verio se sa Danjom prošle nedelje na svoj 32. rođendan.

Imam i mnogo drugih prijatelja, nekih mladih, a nekih ne tako mladih, koji još uvek čekaju tu veliku stvar. Iz nekog razlo-

ga, brak se za njih nije dogodio. Hrišćanima koji su još sami se često govori da je sve što moraju da „čekaju Boga“ za svog bračnog druga. Ali verujem da je ta fraza i prekomerna i zloupotrebljena. U mnogim slučajevima jedna osoba ne treba da čeka Boga; Gospod zapravo vas može čekati da nešto preduzmete.

Ako želite da se venčate, evo nekoliko jednostavnih koraka koji bi vam mogli pomoći da dalje napredujete u procesu:

1. Uverite se da je Isus na tronu vašeg života. Nikada ne možete

pogrešiti kada Boga stavite na prvo mesto. Matej 6:33 kaže: „Tražite najpre Njegovo carstvo i pravdu Njegovu, i sve će vam se ovo dodati“. Brak je potreba i Bog je veoma nestrpljiv da joj izađe u susret. A pošto je to verovatno najveća odluka koju ćete ikada doneti, zašto verovati sopstvenim instinktima da ćete izabrati pravu osobu? Bog je najbolji provodadžija. Zamolite Njega da vas vodi.

2. Neka vam duhovni rast bude prioritet. Brak je jak kada su i muž i žena jaki hrišćani. Ako je neko duhovno nezreo, problemi će se umnožavati. Zbog toga bi trebalo da provedete svoje slobodne godine postajući zreo Isusov učenik. Pavle je rekao Korinćanima da vernici su samci treba da slede „nesmetanu predanost Gospodu“ (1. Kor. 7:35). Uključite se u crkvu, proučavajte Božju Reč i postanite strastveni obožavatelj.

3. Napravite listu svojih preferencija odnosa. U redu je željeti određene osobine supružnika. Možda više volite devojkicu niskog rasta, momka starijeg od vas ili nekoga ko ima određeno obrazovanje. Psalam 37:4 kaže: „Uživajte u Gospodu i On će vam ispuniti želje vašeg srca.“

Proverite svoje motive i uverite se da vaše želje nisu sebične ili nerealne.

4. Oslobodite se svojih lažnih očekivanja i maštanja. Mnogi samci imaju potpuno nerealne ideje o tome šta su brak i romansa. Neke devojkice su pod snažnim uticajem Diznijevih crtanih filmova i očekuju da ih momak obori s nogu i odvede u svoj zamak iz bajke. To se neće dogoditi. Niti ćete ikada osetiti nivo srčanosti opisan u ljubavnim romanima. Pornografija je takođe uništila ljubav kod mnogih ljudi. Neki momci koji su zavisni od pornografije ne mogu da dožive čak ni normalno uzbuđenje bez nje. Sidite na zemlju i postanite stvarni. Brak nikada neće nalikovati vašem savršenom svetu snova.

5. Visoko postavite svoje moralne standarde i nikada ih nemojte odbaciti. Svakom hrišćaninu koji nije u braku, potrebna je lista o kojoj se ne može pregovarati. Nikada ne ugrožavajte svoju seksualnu čistoću. Ako slatkorečivi momak iz crkvenog bogoslužbenog tima pokuša da vas namami u jednonoćnu avanturu, odbijte njegov šarm. Ako osećate da vas devojkica privlači, a zatim shvatite da flertu-

je sa svakim momkom i ne deli vaše vrednosti, odstupite. I nikada, nikada se ne zabavljajte sa nevernikom sa namerom da ga obratite. „Misionarsko zabavljanje“ retko ima dobar ishod.

6. Zabavite se svojim životom i karijerom. Najgora stvar koju bilo koji pojedinac može učiniti je da sedi okolo čekajući partnera. Snuždenost nije atraktivna - jadona je. Ne budite očajni. Bog vas voli takve kakvi jeste i nije vam potreban muž ili žena da bi vas učinio vrednim. Živite svoj život. Završite svoje obrazovanje, ostvarite svoje profesionalne ciljeve i uključite se u službu. Verovatnije je da ćete svog supružnika pronaći dok sledi svoje snove nego dok sedite u uglu i oplakujete svoju slobodu. (I zapamtite: Ljubav ne plaća račune. Treba vam posao da biste bili venčani!)

7. Tražite emocionalno isceljenje. Znam samce koji idu iz jedne nefunkcionalne veze na drugu i nikada ne shvate da moraju da reše ozbiljne probleme. Ne čekajte dok se ne venčate da biste shvatili da imate zavisnosti, gorčinu ili nerešeni bol. Ako se sada ne rešite svoje drame, vaš brak će biti ispunjen dramom. Potražite službu molitve u crkvi ili nađite savetnika.

8. Fizički se brinite o sebi. Ne morate da budete devojka sa naslovne strane ili student DIF-a da biste pronašli partnera. Dolazimo u svim oblicima i veličinama, a vaš supružnik će voleti vas i sve vaše nesavršenosti. Ali učiniti sebe privlačnijim ne boli! Ako uvek izgledate kao da ste upravo ustali iz kreveta, zamolite iskrene prijatelje da vam naprave preobrazbu. Ako trebate da smrštate, prestanite da se pravdate i usvojite razu-

man plan ishrane i vežbanje.

9. Razvijte aktivan društveni život. Neki momci hrišćani koje poznajem, plaše se da pozovu devojku na kafu, ali po ceo dan igraju video igrice, žaleći se na usamljenost. Hej?! Nikad nećete naći partnera u vakuumu. Morate izbiti iz svoje ljuske i učiniti se dostupnim. Ne morate kada se okupite sa grupom prijatelja odmah da se uparite sa nekim. Mnoge veze i zabavljanja započinju isprva kao nevino prijateljstvo, a onda se romantična iskra pretvori u plamen.

10. Pronađite venčanog mentora koji će vam pomoći u pripremi. Ne morate sami da se krećete putovanjem od zabavljanja do braka. Potražite starijeg prijatelja od poverenja da vam pomogne. Postavljajte pitanja. Podelite svoje strahove. Brak je velika odluka, ali mentor vam može dati hrabrost da prihvatite svoju budućnost. I oni će najglasnije navijati na vašem venčanju, jer su odigrali malu ulogu u Božjem čudu.

J. Lee Grady

MOLITVA KAO KÂD

„Nek iziđe molitva moja kao kâd pred lice tvoje.“

(Psalam 141:2)

Prava molitva dolazi iz želje srca, a ne iz mašte uma. Ona se diže iz dubine unutarne čežnje za Božijom voljom. Zbog toga psalmista moli da mu molitva bude prineta Bogu kao kâd. Sav starozavetni kâd je dolazio iz tamjanovog drveta. Da bi se do njega došlo, u koru drveta su urezivani stepenasti zarezni iz kojih je drvo lučilo belu smolu od koje se spravlja kâd. Otud molitva nije prinošenje tek bilo čega što dođe pod ruku; ona je prinošenje nečega što je bolno izvađeno iz najdubljeg dela srca, kao da je iscedena iz naših rana.

Kako se ove razlikuju od onih lakih molitava što ih ponekad prinosimo - molitve dobre za slušanje, no po svom sadržaju prazne! Bog i na ove odgovara, no opomenimo se da su naše molitve namenjene Bogu da ih čuje, a ne ušima naših suhrišćana. Bog gleda na srce.

Vočman Ni

STAVI BOGA NA PRVO MESTO U SVIM STVARIMA

„Prvo tražite Njegovo carstvo.“

Matej 6:33 (SSP)

Do šesnaestog veka, naučnici su verovali da je planeta Zemlja centar celog svemira i da se Sunce okreće oko nje. Onda se pojavio naučnik po imenu Kopernik i tvrdio da se Sunce ne okreće oko Zemlje, već da se Zemlja okreće oko Sunca. Čineći to, on je zauvek preokrenuo naučni svet. Kada govorimo o učeništvu, Isus je uradio istu stvar: „Prvo tražite Njegovo carstvo i Njegovu pravednost i sve ovo će vam se dođati.“

U svojoj srži, grešna priroda je sebična. To znači postaviti sebe na tron, svoje želje, svoje potrebe, svoje planove, iznad svega drugog. Ti možeš i dalje tražiti Boga, ali ga ti ne tražiš na „prvom“ mestu. Umesto da pokušavaš da ostvariš Njegovu volju, ti pokušavaš da ga nateráš da On ostvari tvoju. Ko koga

sledi? Umesto da slediš Isusa, ti pokušavaš da učiniš da On sledi tebe. Stvari ne funkcionišu na taj način. „Onda reče svojim učenicima: Ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj krst i ide za mnom. Jer, ko hoće da spase svoj život, izgubiće ga, a ko izgubi svoj život radi mene, naći će ga.“ (Matej 16:24-25, SSP).

Obratite pažnju na reči „izgubi svoj život radi mene“. Danas se puno govori o „pronalaženju sebe“. Način kako možeš da pronađeš sebe jeste da tražiš Boga. D. L. Mudi je rekao: „Svet tek treba da vidi šta će Bog da uradi sa, za, kroz i u čoveku ili ženi koji je potpuno i celovito posvećen/a Njemu.“ Ako si ti voljan da sebe predaš Bogu, ne zna se šta će sve On da uradi sa tobom.

Gore navedeno izučavanje Božije Reči je intelektualna svojina UCB-Srbija, čiji je autor **Bob Gass**

BOG JE VIŠE OD FORMULE

Izraelci nisu tražili Boga osobno, zato nisu mogli upoznati Njegove putove. Voljeli su gledati Njegova moćna djela, ali kad god ne bi bilo Božjih nadnaravnih moći na vidiku, skretali bi s puta. Kada je Mojsije bio na brdu, oni su zastranili. Bilo im je dovoljno to što su bili spašeni. Nisu čeznuli za tim da više iskuse Boga i blisko ga upoznaju.

Jednoga je dana u pustinji Bog rekao Mojsiju da siđe i kaže narodu da se posvete jer će sići na brdo Sinaj da im se obrati kao što se prije obratio Mojsiju. Međutim, kad je došao taj dan i Gospod se u izvanrednoj slavi i sjaju svog veličanstva doista i pojavio, narod to nije mogao podnijeti:

Sav je narod bio svjedok grmljavine i sijevanja, svi čuše zvuk trube i vidješe kako se brdo dimi: gledali su i tresli se i stajali podalje. Onda rekoše Mojsiju: „Ti nam govori, a mi ćemo slušati. Neka nam Bog ne govori, da ne pomremo!“ (Izl 20:18-19).

Molili su Mojsija: „Ti govori s Bogom u naše ime i prenesi nam šta ti kaže, a mi ćemo to učiniti“ (parafrazirano), pokazujući ponovno da su samo sebično htjeli imati koristi od Boga bez da imaju odnos s Njim. Možda su imali dobre namjere – htjeli su vršiti što im Bog kaže, ali bez bliskog odnosa s Njim nisu to bili u stanju.

Izraelci su htjeli dobiti rješenje za svoje probleme umjesto

odnosa i pogodite šta – Bog im je dao Deset zapovijesti! Ali ni to nije riješilo problem. Svaka nova generacija ponovno bi dokazala da nije u stanju vršiti zapovijesti.

A šta je s našom generacijom danas? Koliko ih od nas, u najboljoj namjeri, pokušavaju ići Božjim putem? Dajemo zavjete i obećanja koja ne ispunjavamo, pa na kraju postanemo toliko opterećeni da jedva možemo dići glas u molitvi. Na kraju možda odemo pastoru, mužu ili ženi, prijatelju ili omiljenom blogeru u nadi da ćemo nekako uspjeti prisvojiti njihov način traženja Boga i tako poboljšati odnos s Njim. Poput Izraelaca, i mi nastojimo vršiti Božju riječ – Njegove zapovijedi – bez održavanja životvornog, osobnog odnosa s Njim. Isus u Ivanovom evanđelju 14:21 kaže:

„Ko ima moje zapovijesti i čuva ih, taj me ljubi; a ko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj i ja ću ljubiti njega i njemu se očitovati.“

Prije sam čitao taj stih, misleći da Gospod zapravo kaže: „Johne, ako budeš držao moje zapovijesti, tako ćeš dokazati da me voliš.“ Onda mi je jednog

dana Gospod rekao da ponovo pročitam stih. Kad sam ga pročitao, rekao mi je: „I dalje ne shvataš što želim reći – čitaj ponovo!“ *U redu, Gospode.* To se nastavilo dok stih nisam pročitao devet ili deset puta.

Napokon sam zavapio: „Gospode, oprosti mi moje nerazumijevanje; objasni mi što želiš reći!“

„Johne, ne želim reći da ćeš, ako budeš vršio moje zapovijesti, dokazati da me voliš“, rekao je. „Već znam voliš li me ili ne! Ono što želim reći je da će samo onaj ko se preko glave zaljubi u mene biti u stanju vršiti moje zapovijedi!“

Shvatio sam! Radi se o *odnosu*, a ne o *zakonu*. Gledao sam na te riječi kao na zapovijed – zakon. A On mi je otkrio važnost *odnosa*.

- Boga ne možemo spoznati kroz pravila i zakone.
- Boga ne možemo pronaći u metodama.
- Svetog, svemogućeg Boga ne možemo svesti na formulu!

A ipak, mnogi od nas upravo tako doživljavamo Gospoda. Umjesto odnosa s Bogom stavljamo „zakone i formule“, poput

sedam koraka do sretnog života, plana od četiri koraka do spasenja, pet aspekata uspješnog odnosa, dokazane metode za odgovorenu molitvu. Mislimo da Boga možemo strpati u kutiju obećanja i onda ga izvući po potrebi i koristiti kad nam zatreba. Ako mu tako pristupamo, nije ništa čudno da se borimo s grijehom, zar ne?

Bog nije neka najnovija formula samopomoći! On je živi Bog koji dolazi boraviti u svojoj djeci – tebi i meni. Želi nas poznavati i biti uključen u sve što činimo i ko smo! Želi imati iskreni odnos s nama. U svjetlu te ljudske sklonosti da dopuštamo da nam se ljubav ohladi – možemo razumjeti zašto Isus kaže:

„Ali imam protiv tebe: prvu si ljubav svoju ostavio. Spomeni se dakle odakle si pao, obrati se i čini prva djela. Inače dolazim k tebi i – ukloniću tvoj svijećnjak s mjesta njegova ako se ne obra-

tiš“ (Otk 2:4-5).

Za razliku od drugih Izraelaca, Mojsiju nije bilo dovoljno da Boga obožava izdaleka. Kad mu se Bog ukazao, nije uzmaknuo. Približio se. U Izlasku 20:21 čitamo: *„Narod ostane podalje, a Mojsije pristupi gustom oblaku gdje se Bog nalazio.“* Iako je Mojsije imao veliki uticaj i moć, bio je vođa velikog naroda (tri miliona ljudi), činio je neka od najvećih starozavjetnih čuda i znakova, znao je da ga to nikada neće zadovoljiti. Pogledajte njegovu molitvu nakon tih velikih znakova i čudesa:

„Stoga, ako uživam tvoju blagonaklonost, objavi mi svoje putove da te shvatim i da dalje uživam tvoju blagonaklonost... »Ako ti ne pođeš«, nadoda Mojsije, »odavde nas i ne izvodi...« »Pokaži mi svoju slavu«, zamoli Mojsije (Izl 33:13-18).

Bog je Mojsiju dao jako dobru ponudu. Usred grube divljine i

pustinje, Bog mu je rekao da ide i odvede narod do Obećane zemlje. Čak mu je ponudio anđela da ide s njima i tako osigura da sigurno dođu. Podsjetio je Mojsija na to koliko je dobra zemlja u koju idu – da njome teku med i mlijeko, da je prepuna prekrasnih vidika, voćnjaka i vrtova. Ali Bog je rekao da On lično neće ići s njima. Kad je Mojsije to čuo, odbio je ljubaznu Božju ponudu.

Zapravo je rekao: „Radije bih imao tvoju prisutnost bez tvojih obećanja nego obećanja bez tebe.“ Siguran sam da je Bogu bilo drago što je Mojsije toliko čeznuo za Njim.

Mojsije je htio još i više od toga pa je hrabro nastavio: „*Objavi mi svoje putove da te shvatim*“ (Izl 33:13). Da biste mogli upoznati Boga, morate znati Njegove putove! A On svoje putove otkriva onima koji traže Njegovo srce, a ne samo Njegovu moć ili blagoslove: „*Ali ljudi koji ljube Boga ostaće postojani i vršiće svoje*“ (Dn 11:32).

Kad sam tek ušao u službu, gotovo svakoga jutra provodio bih sat ili dva u molitvi. Molio sam otprilike ovako: „Bože, iskoristi me da spasim duše, da

ozdravim bolesne, da izgonim đavole.“ I tako bih molio i molio – jedno te isto, samo drugačijim riječima.

Doživljavao sam se toliko ne-sebičnim dok sam vapio Bogu za veću službu. A onda mi je, jednoga dana, Gospod progovorio, rekavši mi: „Sine, tvoje su molitve sebične i promašuju cilj.“

Iznenadile su me Njegove riječi. „Zbog čega želiš sve to?“ upitao me. „Samo slušam da mi govoriš: Iskoristi me da mogu... *Ti si centar svoje molitve. Nisam te stvorio da zadobijaš duše, istjeruješ demone ili iscjeljuješ bolesne. Stvorio sam te za bliskost – to je tvoja svrha.*“

Ostao sam zapanjen. Zatim mi je pokazao nešto što neću nikada zaboraviti: *Juda je oslobađao ljude i iscjeljivao bolesne, u Isusovo ime!* Istina, kad je Isus poslao dvanaestoricu, poslao ih je sve – uključujući i Judu koji ga je kasnije izdao. Cijelo vrijeme sam se koncentrirao na pogrešne stvari. Božja svrha za nas – Njegova nebeska nagrada – je da *upoznamo Isusa Hrista* (Fil 3:10).

Nekoliko godina nakon toga, Lisa se slično molila dok se pri-

premala za sastanak. Razgovarala je s Gospodom. Reкао joj je: „Lisa, ja ne *iskorištavam* ljude, ja ih pomazujem, iscjeljujem, mijenjam, oblikujem da budu meni nalik, ali ih ne *iskorištavam*“.

Nastavio je pitanjem: „Lisa, je li te ikada neko od prijatelja iskoristio?“

„Da“, odgovorila je.

„I kako si se osjećala?“ upitao je Gospod.

„Osjećala sam se izdano!“

Nastavio je: „Mnogi službenici me mole samo da ih iskoristim. „Iskoristi me da iscjeljujem bolesne, da ostvarim uticaj, da spasim ljude.“ Ja to onda i učinim, u nadi da će mi ipak dati i svoje srce, ali često postanu previše zaposleni i zaokupljeni službom. Ne trude se upoznati moje putove pa darove koje sam im dao koriste da izgrade *svoje* kraljevstvo. A kada nevolja dođe, traže me, ali se i ljute ako im ne odgovorim na molitvu tačno onda i onako kako su zamislili. Osjećaju se iskorišteno i ogorče se na mene. Otpadnu od mene jer me nisu poznavali.“

Šta biste mislili o ženi čiji je jedini cilj dobiti djecu od svog muža, a ne upoznati ga blisko? Koja padne pred njegove noge plačući: „O mužu moj, molim te, *iskoristi me* da ti rodim djecu! Molim te, molim te, daj mi djecu ili ću umrijeti!“ Zvuči apsurdno, ali nije puno drugačije od naših vapaja Bogu da nas „iskoristi da dosegneмо nespašene“, dok mi sami nemamo razvijen odnos s Njim. Kad budemo bliski s Bogom, rodićemo mu djecu – kao što će i žena kada bude bliska sa svojim mužem.

Izraelci nisu tragali za onim za čim su trebali. Tražili su stvarne stvari, umjesto Stvoritelja. I znamo što se onda dogodilo. Umjesto da im pustinja bude mjesto pripreme – na kojem će steći mudrost i snagu za nadolazeće izazove – postala je beskorisno mjesto i na kraju progutala cijelu jednu generaciju. Koja šteta! A obećana zemlja im je bila nadohvat ruke.

To je lekcija za sve nas! Vrijeme pustinja nešto je što će sigurno doći na putu slavne bliskosti s Bogom.

John Bevere

BIOGRAFIJA VELIKOG LEKARA

Ovo je biografija velikog lekara, prijatelja, koji mi je potreban i biće uvek prisutan.

Ime: Isus Hristos

Njegovo zvanje: Sin Božji

Master: Car nad carevima

Doktorat: Car svemira

Njegov medicinski pomoćnik:
Sveti Duh

Njegovo iskustvo: rešavanje nemogućih stvari

Usluga: 24 sata dnevno

Njegova specijalizacija: činjenje čuda

Njegov alat: vera

Njegov dar: milost

Njegova knjiga: Biblija

Bolesti koje leči: sve

Cena terapije: vaše poverenje i vera u Njega

Dijagnoza: apsolutna i konkretna

Savetovanje: savetuje srcem

Neka vas danas poseti ovaj lekar!

Hemija: pretvara vodu u vino (Jovan 2:1-11).

Biologija: On je rođen a da nije začet uobičajeno (Matej 1:18).

Fizika: nadilazi gravitaciju; ho-da po vodi i uspinje se do Neba (Marko 6:49).

Ekonomija: Matematički nemo-guće, nahranio 5000 ljudi sa sa-mo pet hlebova i dve ribe (Matej 14:17-20).

Medicina: izlečio je bolesne i slepe, a da nije propisao nika-kav medikament (Matej 9:19-22 i Jovan 9:1-15).

O Njemu se govorilo pre i posle Njega, On je Prvi i Poslednji, Po-četak i Kraj.

U Bibliji je zapisano da niko ne dolazi k Ocu, osim kroz Njega, On je jedini Put (Jovan 14:6).

Dakle, ko je On? On je Isus!

Najveći čovjek u istoriji: Isus!

Nije imao sluge, a ipak su Ga zvali Gospodom.

On nije imao nikakvu obrazov-nu kvalifikaciju, ali zvali su Ga Učiteljem.

Nije završio medicinu, ali naz-VALI su Ga Lekarom nad lekari-ma.

On nije imao vojsku, ali carevi su Ga se plašili.

Nije vodio nijednu vojnu bitku, ali On je osvojio svet.

Nije počinio nijedan zločin, ali je bio raspet.

Bio je sahranjen, a treći dan je vaskrsnuo.

Ponosan sam da mogu služiti ovakvom Vođi koji nas toliko voli, toliko da je položio sop-stveni život da bi ga podario svakome od nas.

Bog vas blagoslovio!

*Iskusite i vidite
da je Gospod dobar,
blago čoveku što u njemu
utočište nađe.*

Psalam 34:8

TRAGANJE

Uzbudljivo je biti kapelan i to je bilo ono uzbuđenje za kojim sam tragaio. Svuda sam se kretao uz vojsku: bio sam sa njima u vazduhu, na kopnu, dok su se peli po planinama, na marševima, na vežbama fizičke spremnosti, u stanovima, kancelarijama, na polju, u kantini - gde god sam imao priliku da govorim o onome što Bog ima da im pruži.

Uživao sam u svakom momentu fizičkih priprema. Za vreme vežbe u džungli u Panami, živeli smo od plodova i na plodovima džungle. Pobesnela džungla je ubrzo došla po svoje

i neki od ljudi su izneseni na nosilima. Ali ležanje u mulju mi se učinilo prijatnim.

U Fort Kempelu sam postao pilot, ono što sam oduvek želeo. S jednim prijateljem sam kupio stariji model aviona koji je izgledao kao da ga samo žvakaća guma i gumeni spojevi drže „u životu“. Avion nije imao radio opremu, pa smo leteli nasumice ili smo bili vođeni instinktom. Jednom prilikom sam se izgubio, a zatim ugledao dva vojna aviona kako me prate. Zahtevali su da se prizemljim jer sam, kako sam tad saznao, preleteo Fort Noks u državi

Kentaki. Graničari su mi ljutito saopštili da sam imao sreće što me nisu srušili. S našim letenjem je bilo završeno kada je moj partner sleteo avionom u kukuruzno polje.

Dok sam bio stacioniran u Fort Bregu u Severnoj Karolini, poslali su me sa 82. vazduhoplovnom divizijom u Dominikansku republiku. Ova se vojna akcija smatrala jednom od manjih, a izgubili smo trideset i devet padobranaca. Po povratku u Fort Breg, nastavio sam da se bavim padobranstvom i najzad sam dobio priznanje majstora padobranstva.

Moja spoljašnost je odavala utisak da sam zadovoljan. Život mi je bio ispunjen i uzbudljiv, a činio sam Božje delo. Nisam želeo sebi da priznam, ali situacija bi često postala napeta kada bih vojsci progovorio o Božjoj ljubavi koju On ima za njih. Njihovo obraćenje je bilo moj zadatak i borio sam se za njega.

Znao sam da sam daleko od savršenstva koje sam želeo. Ono je uvek nekako bilo van mog dometa.

Još kao dečak slušao sam majku i baku kako govore o čežnji za čistotom i svetošću u svom

životu. One su pripadale pokretu veslijevaca i slobodnih metodista, i govorile su o delu Duha Svetog u životu hrišćanina.

Šta god da je to bilo, promaklo mi je. Čitao sam knjige o snazi molitvenog života i odlazio na kampove kako bih čuo propovedi na tu temu. Nisam iskusio silu u svom životu, a očajnički sam to želeo. Želeo sam da me Bog koristi, jer gde god da sam pogledao, video sam ljude u potrebi. Znao sam da nemam ono što bi zadovoljilo njihove potrebe.

Jedan prijatelj mi je poklonio knjigu koja je objašnjavala nekakav istočnjački kult i taj je pokret zagovarao metodu otvaranja ljudskih umova za silu Božju. Naučio sam kako da podignutih nogu ležim na dasci i meditiram.

Počeo sam da čitam sve što sam mogao naći o fizičkim fenomenima, hipnozi i spiritualizmu, nadajući se da ću pronaći tajnu koja bi mogla da oslobodi silu Božju u meni i kroz mene.

U to vreme sam otputovao u Koreju jer su se nesrećnim slučajem moje naočari raspršile, a komadići stakla uleteli u moje desno oko.

Gde je tada bila sila Božja? Hrist je hodao zemljom i isceljivao slepe. Rekao je da će oni koji Ga slede činiti i veća čuda. Dva puta sam išao u Seul na operaciju oka, ali ništa... Molio sam se. Sve se u meni počelo buniti protiv Boga spasenja, Boga svestvoritelja, Boga čije sam ime propovedao onim ljudima koji su se sretali sa smrću na bojnopolju, a koji je bio Bog bez sile da isceli. Gde je rešenje? Kako se ta sila ranije oslobađala kroz ljude? Morao sam to da saznam!

Dok sam putovao u moju treću posetu hirurgu u Seul, sedeo sam u avionu i osetio snažan doticaj. Nisam čuo glas, ali sam čuo reči: „Tvoje će oči biti zdrave!“

Znao sam da je to bio Bog. Progovorio mi je na isti način kao one nedelje uveče u kolibi u Pensilvaniji.

Hirurg u Seulu je podigao glavu prema meni i rekao: „Žao mi je, kapelane, ali vašem oku nema spasa.“ Nisam bio razočaran već ohrabren. Bog je rekao šta će da uradi i verovao sam Mu!

Nekoliko meseci kasnije iznenada sam osetio potrebu da ponovo odem lekaru da mi pregle-

da oko. Nakon pregleda on je ostao zaprepašćen: „Ne razumem“, rekao je. „Tvoje oko je u odličnom stanju!“

Bog je to učinio! Bio sam potresen i ispunjen još jačom željom da upoznam Njegovu moć. Vratio sam se u SAD 1963. godine, otišao u kapelansku školu na šest meseci i bio prebačen u Fort Breg 1964. godine.

Tu sam nastavio sa proučavanjem hipnoze i priključio se spiritalističkom pokretu čiji je vođa bio Artur Ford. U kući Artura Forda sam iskusio pokretanje duhovnog sveta koji je potpuno drugačiji onom nama poznatom, racionalnom. Bio sam fasciniran. Da li je to ono

pravo? Izjedale su me sumnje. Ti duhovi su bez pogovora bili stvarni, ali Biblija pominje i duhove koji nisu Božji i govori o duhovnoj slabosti koja se očituje u hrišćanima (Ef. 6:10-20). Biblija ove duhove naziva našim neprijateljima, satanskim silama, i upozorava nas da proveravamo sve duhove kako ne bismo bili izmanipulisani od strane neprijatelja. Satana imitira delovanje Svetog Duha. Uveravao sam samog sebe, da nisam skrenuo s puta. Ovi duhovi i ljudi, koje sam u pokretu upoznao su ipak govorili o Hristu. Oni su Ga prepoznavali kao Sina Božjeg i velikog duhovnog vođu koji je činio čuda.

„Naš cilj je“, govorili su, „da postanemo kao Hrist u svemu, jer smo i mi deca Božja.“

Prelazio sam kilometre i kilometre da bih porazgovarao sa ljudima koji su znali nešto o o- vome, koji su proučavali knjige o hipnozi, razgovarao sam sa doktorima, čak sam i kongre- snoj biblioteci pisao. Mislio sam da je to način da pomognem lju- dima.

Nisam znao da sam na opa- snom putu. Polako sam počeo Isusa posmatrati kao sebi rav- nog, kao onakvog kakav i ja mo- gu postati ako se dovoljno potrudim.

Potcenio sam neprijateljske sile. To tada nisam znao, ali hip- noza je veoma opasna i otvara vrata demonskom uticaju. Da, i ja sam upao u zamku razmišlja- jući o Satani kao o lošoj osobi sa rogovima, koju sam poznavao sa slika. On sigurno ne može predstavljati pretnju za jednog sofisticiranog čoveka dvadese- tog veka. C. S. Luis je jednom prilikom rekao da je Satanina najuspelija prevara to što je u- bedio svet da sam ne postoji.

Moja vera je bila narušena i ozbiljno poljuljana, a da toga još uvek nisam bio svestan. Prome- na je neprimetno nastupila. Prevršio sam svaku meru kada sam počeo o Isusu govoriti sa- mo kao o učitelju i čudotvorcu, a zaboravio da pomenem da je On umro za nas na krstu i da nas Njegova krv čisti od greha.

Satana je još u Hristovo vreme

citirao Pismo. I danas to čini zbog čega ga ne uznemirava kada mi činimo isto. Ali on želi da zaboravimo na krst, krv i vaskr-slog Isusa.

Pavle govori o tajni hrišćan-skog života u Kološanima 1:27. Tajna je sam Hrist u nama. Ni-smo mi postali kao On, nego On živi u nama i menja nas iznutra. Drugi nas mogu posmatrati i reći kako smo nalik Hristu, ali ne zato što smo sami toga vred-ni ili što smo sveti, duhovni ili čisti. On živi u nama. U tome je tajna! Skrivena opasnost spiri-tualističkog pokreta jeste u to-

me što on navodi ljude da kopi-rajaju Hrista i traže silu za sebe, što je prvobitni greh satanski, greh palog anđela koji je pože-leo biti kao sam Bog.

Bez Hrista kao Spasitelja i bez krsta ne bi bilo ni plana spase-nja niti opraštanja greha. Zapravo ne bi bilo ni Evanđelja. Bio sam uhvaćen u zamku. Moji su motivi bili čisti. Želeo sam silu da bih drugima pomogao da prevaziđu svoje probleme i izleče se od bolesti tela i uma. *Ali Bog mi je otvorio oči da bih uvideo svoju grešku!*

Merlin Karoters

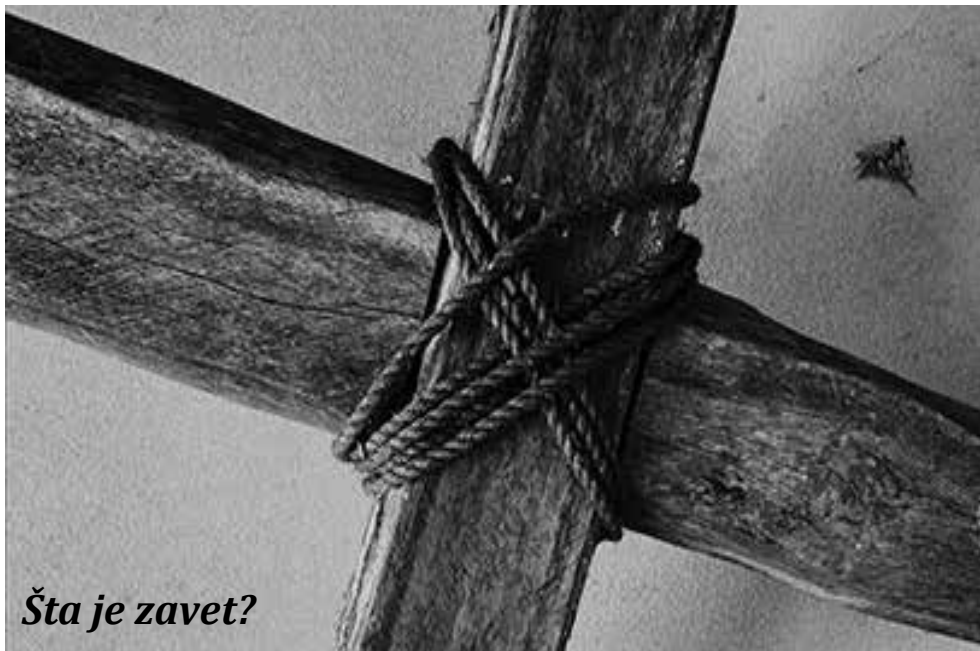

**DOKAZ HRIŠĆANSTVA
NIJE KRŠTENJE U VODI,
VEĆ PREOBRAŽAJ SRCA.**

AGAPE

BOŽIJI ZAVETI SA ČOVJEKOM

Šta je zavet?

Zavjet je sporazum ili ugovor između dvije ili više strana. Može da se uspostavi između osoba, grupa, naroda, Boga i ljudi.

Starozavetna hebrejska reč za savez je reč berit, a znači zarezivanje. I naša generacija je svedok da kada dve ili više osoba žele da skople „bratski savez“, zarežu ruku da bi potekla krv i stave zarez na zarez kako bi se izmešala krv, odnosno kako bi krv jednog bila spojena sa krvlju drugoga.

Imamo primer i u Starom zavetu: David i Jonotan (1. Sam. 18:3). Krv u čoveka predstavlja život. (3. Moj. 17:11). Dakle, spajanjem dve krvi spajaju se dva života u jedan.

Grčka reč za savez je testamentum, a upotrebljavala se za označavanje poslednje volje, ili oporuke, odnosno testament.

U latinskom prevodu reč *foedus* označava: *ugovor, savez, sporazum i obećanje. Foedus* označava spajanje u jednu celinu.

Dakle SAVEZ je: zavet, ugovor, oporuka, uslov, sporazum, obećanje i partnerstvo.

Biblijski obredi sklapanja saveza često su bili praćeni izgovaranjem pozitivnih obećanja, ali i prokletstva nad onima koji ta obećanja prekrše kao i nad njihovim potomcima.

Ljudi su uvek sklapali saveze zbog tri važna razloga: zaštite, poslovnih interesa i ljubavi.

Biblijski primjeri zavjeta (hetitski): Jeremija 34:18

Narod kralja Sidkije je sklopio zavjet tako što je prošao između dijelova teleta.

Po čemu se Božiji zavjeti razlikuju od ljudskih zavjeta?

Kada ljudi sklapaju zavjet, obe ili više strana, tj. svi učestvuju u stvaranju sporazumnih pravila. Primjer je bračni zavjet koji podrazumijeva da obe strane imaju obavezu da poštuju ta pravila. Na primjer, kolektivni ugovor se sklapa između neke firme i sindikata.

Kada se radi o zavjetim sa Bogom, On je taj koji razrađuje sve detalje. Bog je taj koji kreira pravila i čovjek mora da pristane na njih.

Koje je zavjete Bog sklopio sa čovjekom?

Bog je sa ljudima sklopio sljedeće zavjete:

Adamov zavjet

(sklopljen sa prvim ljudima)

Šta je Adamov zavjet?

Božiji savjet sa Adamom je bio sporazum koji je Bog napravio sa njim kako bi ljudima osigurao blagostanju u Eden-skom vrtu. Obećanje je sadržavalo: plodnost, autoritet i vlast nad zemljom, ribama, pticama i svim živim stvorenjima koja se kreću po zemlji. Zauzvrat, Adam i Eva nisu smjeli da jedu plodove sa drveta spoznaje dobar i zla. Trebalo je da Bog ostane njihov jedini izvor informacija i spoznaje. U slučaju neposlušnosti, Adam i Eva bi izgubili privilegovan položaj pred Bogom, i povrh svega, zadesila bi ih smrt (1. Moj. 2:16-17).

Nojin zavjet

(sklopljen sa Nojem)

Šta je Noje napravio kada je izašao iz barke?

Sagradio je žrtvenik Bogu na kome je žrtvovao životinje, da bi Mu s zahvalio što je spasio

njegovu porodicu od potopa. Ove je trebalo da bude novi početak za čovječanstvo. Bog je bio zadovoljan i obećao je da više nikada neće poslati potpot na zemlju (1. Moj. 8:20-22).

Kao je Bog postavio svoje zavjetno obećanje da više neće biti potopa?

Bog je postavio dugu u oblake kao znak zavjeta koji je sklopio sa ljudima i svakim živim stvorom (1. Moj. 9:11-13).

Avramov zavjet (sklopljen sa Avramom i Sarom)

Šta je bio Avramov zavjet?

Bog je obećao da će da blago-

slovi Avrama i njegovo sjeme ako bude vjerovao Njegovim obećanjima i slušao zapovijesti. Bog je Avramu dao sljedeće blagoslove:

Učiniću te velikom nacijom.

Blagosloviću te.

Učiniću tvoje ime velikim.

Bićeš blagoslov.

Blagosloviću one koji blagosiljaju tebe.

Prokleću one koji tebe proklinju.

Svi ljudi na zemlji će biti blagoslovljeni kroz tebe.

Daću ovu zemlju (Hanan) tvome sjemenu.

Tvojih će potomaka biti kao praha na zemlji i zvijezda nebeskih.

Bićeš otac mnogih nacija.

Kraljevi će nastati od tebe.

Tvoji potomci će pobijediti svoje neprijatelje.

(1. Mojsijeva 12:1-3)

Mojsijev zavjet

(sklopljen sa Mojsijem i Izraelskim narodom; ovo je nastavak Avramovog zavjeta, poznat još i kao Stari zavjet)

Šta je bio Mojsijev zavjet?

To je bio zavjet koji je Bog na Sinaju preko Mojsija sklopio sa

Izraelcima. Uključivao je 10 zapovijesti. Levitski zakonik i nacrt za izgradnju Šatora sastanka. Bog je obećao da ako Izraelci budu poslušni Njegovom glasu i održavali zavjet sa Njime, On će od njih da napravi sveti narod, sveštenike, Božije posebno blago (2. Moj. 19:5,6).

Davidov zavjet

(sklopljen sa Davidom)

Šta je Davidom zavjet?

David je rekao proroku Natanu da želi umjesto Šatora da izgradi trajni dom za Kovčeg Božiji. Natan mu je to odobrio. Te noći, Gospod se obratio Natanu i rekao mu da kaže Davidu da ne može da gradi Dom Božiji jer su

njegove ruke prokile previše krvi, i da će njegov sin Solomon izgraditi kuću Gospodu. Tada je Gospod sklopio zavjet sa Davidom i obećao mu blagoslove:

- a) *učiniću tvoje ime velikim;*
- b) *odrediću mjesto za svoj narod Izrael i posadiću ih da borave na svome i da se ne sele;*
- c) *pokoriću ti sve neprijatelje;*
- d) *Gospod će ti izgraditi kuću (potomstvo, naslijeđe),*
- e) *tvoj sin Solomon će sagraditi kuću za mene, a ja ću postaviti prijesto za njegovo vječno carstvo;*
- f) *Ja ću biti njegov (Solomonov) otac, a on moj sin, i neću mu uskrattii milost;*
- g) *Davidov rod će imati vječn prijesto i vladavinu (Ps 89:4).*

Pročitati 2. Sam. 7:1-17 – Nathan prenosi Davidu Božija obećanja; 1. Dnev. 28:2,3 – Davidu nije dopušteno da izgradi Hram.

Da li su kasniji carevi Jude i Izraela poštovali zavjet sa Bogom?

Većina vladara je kršila zavjet sa Bogom i obožavali su idole (2. Car. 17:13,14,16).

Kako je Bog upozorio Judu i Izrael na dolazeći sud?

Bog je slao proroke da Izrael odvrata od idolopooklonstva i grijeha. Proroci su ih podsjetili na obaveze prema Bogu i njihove zavjetne obaveze (Jeremija 25:4-6).

Kakvu im je osudu Bog donio?

Nakon što je preko svojih proroka upozorio narod Izraela i Judeje, Bog je poslao bezbožne narode da ih odvedu u ropstvo (2. Car. 17:20; 2. Car. 23:27).

Koliko se obistinilo Božije obećanje Davidu?

Iako su Davidovi fizički potomci iznevjerili Boga i kršili su Nje-

gov zavjet, i iako Izrael nije nikada ispunio svoje obećanje kao narod, sve je ispunjeno kroz Isusa Hrista. On je rođen iz Davidove loze, i On je obećani Car čija vladavina nikada neće prestati (Lk 1:32,33; Mt 1:1).

Novi zavjet

(Isus Hrist ga je sklopio u ime cijelog čovječanstva, tako da je dostupan svim ljudima)

Zašto je Bog sklopio zavjete sa ljudima?

Bog čezne da ima zajedništvo sa svojim stvorenjima, sa ljudima. On želi da ima odnos i

da kroz taj odnos ljudi prime blagoslove. Zbog toga Bog sa ljudima sklapa zavjete (Otkr. 3:20).

Šta učimo iz ovih zavjeta?

Učimo da postoji nivo intimnosti sa Bogom kroz koji dobijamo posebne blagoslove i status. Bog želi da pruži nešto kroz te zavjete. Ipak, takav odnos sa Bogom zahtjeva i ispunjavanje određenih uslova koji su sastavni dio zavjeta. Potrebno je uvijek biti predan Bogu i poslušan Njegovoj volji.

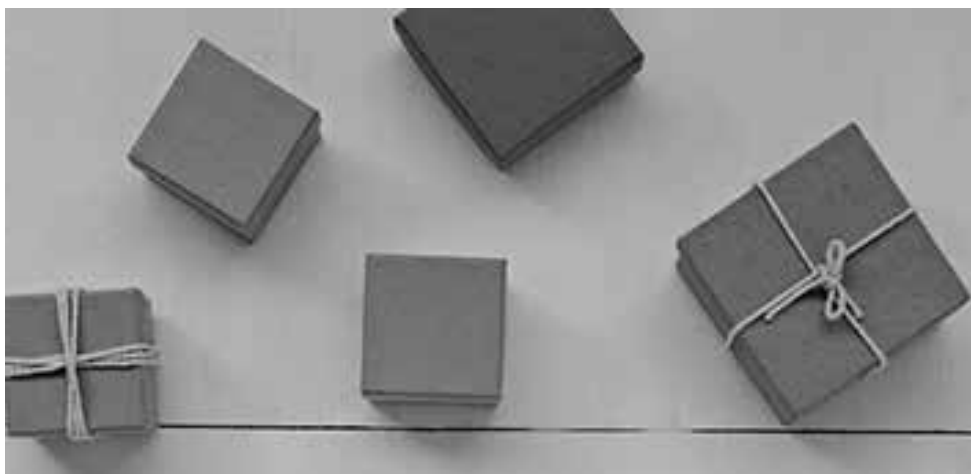
AKO JE
BOG
ZA NAS,
KO ĆE
PROTIV
NAS?

RIMLJANIMA 8:31

AGAPE

NAŠI DAROVI

Važna stvar koja se tiče crkve Božije je da ona funkcioniše dobro samo kada međusobno prepoznamo darove koje imamo.

Kako je svako od vas dobio blagodatni dar, služite njime jedan drugom kao dobri domoupravitelji raznolike blagodati Božije. Ako ko govori, neka govori kao reči Božije; ako ko služi, neka služi kao snagom koju Bog daje; da se u svemu proslavlja Bog kroz Isusa Hrista, kome pripada slava i sila u sve vekove. Amin.

(1. Petrova 4:10-11, EČ)

Kakvim te je Bog načinio? Šta je tvoj dar, tvoja svrha? Svaka osoba ima dar (na grčkom *charisma*). Moramo biti osetljivi da služimo jedni drugima svojim

darovima (harizma), bilo da je u pitanju dar govora, služenje, poučavanje ili nešto drugo.

Moje mišljenje je da je vođstvo takođe dar (harizma). Dar vođstva je lako prepoznati. Sposobnost vođstva je nešto što Bog stavi na osobu kroz Svetog Duha ali za određenu svrhu. Tvoj dar, odnosno tvoja harizma može da bude određena služba. Služenje drugima je sastojak koji danas često nedostaje u životu hrišćana.

Moramo da budemo mnogo osetljiviji za darove (harizme) braće i sestara u crkvi. Treba da prepoznamo njihove pozive, funkcije i mesta u skupštini.

Vas pak, braćo, molimo da odajete priznanje onima koji se

trude među vama, i svojim pretpostavljenima u Gospodu, i oni koji vas poučavaju; cenite ih iznad svega u ljubavi zbog njihovog dela. (5. Sol. 9:56-13, EČ)

Duhovni autoritet može biti operativan samo ako je dobrovoljno prihvaćen. Ne može biti nametnut, već mu se moramo podrediti. Bez podređivanja, nema ni duhovnog autoriteta.

Oni koji imaju duhovni autoritet treba da savetuju vernike, da ih osnažuju, ispravljaju i kažu im šta pogrešno rade. Potrebno je biti istinski prijatelj da bi se to učinilo. Ništa ne deluje na mene kao kada mi neko kaže: „Prihvatam tvoj autoritet.“ Ljudi koji mi dolaze da bih ih vodi-

o, stavljaju na mene ogromnu i vrlo ozbiljnu odgovornost.

Želim da vas podstaknem na ozbiljnije predanje crkvi. Niko se ne ponaša opušteno i nedisciplinovano na nekom zvaničnom skupu, npr. u sudnici, a i pak se mnogi hrišćani tako ponašaju u crkvenoj skupštini, koja je mnogo uzvišenija od bilo koje zemaljske skupštine. Pohađajte svoju crkvu redovno i dolazite na vreme, oblačite se prikladno, služite u skladu sa svojim mogućnostima, i cenite činjenicu da ste deo jedne važne institucije. Dajte svojoj skupštini najbolje što imate. Imajte dobar stav i dobro služite.

Derek Prince
Preveo B.E.

Obradovao sam se
kada su mi rekli:
„Idemo u Dom
Gospodnji!“

Psalam 122:1

SPOR NA GNEV

*Bolji je spor na gnev,
nego junak... (Priče 16,32)*

Moćnici ovog sveta u većini slučajeva imaju poštovanje prema snažnima. A ovde kaže jedan kralj: „Bolji je spor na gnev, nego junak.“ Ove reči sigurno nije izmislio sam. To ga je naučio Sveti Duh. Nikome tako nešto mudro ne bi palo na pamet. To je nešto što je u suprotnosti sa našom prirodom.

„Šta?“ pitaćemo. Čovek treba da bude strpljiva ovca, koja mora u svemu da bude poslušna? Ta bi trebala da bude bolja i od takvog koji ume pesnicom da udari o sto. Božja reč nam odgovara:

„Da!“ Samo uzmi u obzir, da je Isus Hrist, Božji sin, bio takvo

jagnje, „koji je uvek bio strpljiv“. I sigurno je da je bolji od svih snagatora sveta. Iz toga shvatamo, da je cela naša priroda pred Bogom poremećena. U njegovim očima smo potpuno izgubljeni. Gospod Isus je jednom rekao: „Lekari nisu potrebni zdravima već bolesnima.“ Očigledno je da smo bolesni. Zloba našeg srca se izražava našom netrpeljivošću. Može da nas izleči jedini lekar - naš Spasitelj. Može da nas izleči i od nas samih. Naša netrpeljivost i želja da budemo jaki, su znaci duhovnog oboljenja. Požurimo kod lekara.

Gospode! Daj, da zajedno s Tobom umremo i zajedno s Tobom vaskrsnemo za novi život. Amin.

Wilhelm Busch

DNEVNIK BIBLIJE

Januar: Zauzeto vreme za mene. Većina porodice odlučila je da me pročita ove godine. Prve dve nedelje su me držali zauzetom, ali su me sada zaboravili.

Februar: Vreme čišćenja. Juče su me očistili od prašine i stavili na svoje mesto. Moj vlasnik me je koristio nekoliko minuta prošle nedelje. Bio je u svađi i tražio je neke reference kako bi dokazao da je u pravu.

Mart: Imala sam naporan dan prvog u mesecu. Moj vlasnik je izabran za predsednika roditeljskog vijeća u školi i koristio me za pripremu govora.

April: Deda nas je posetio ovog meseca. Držao me je u krilu sat vremena čitajući iz 1. Petrove 5: 5-7. Čini se da više misli na mene nego neki ljudi iz mog domaćinstva.

Maj: Na stranicama imam nekoliko zelenih mrlja. Neko prolećno cveće je utisnuto na mojim stranicama.

Jun: Izgledam kao spomenar. Natrpali su me isečcima iz novina o jednoj devojci što se udala.

Jul: Danas su me stavili u kofer. Pretpostavljam da smo otišli na odmor. Volela bih da mogu ostati kod kuće. Znam da ću biti zatvorena u ovom koferu najmanje dve nedelje.

Avgust: Još uvek u koferu.

Septembar: Najzad smo se vratili kući i na svoje staro poznato mesto. Imam mnogo društva. Dva ženska časopisa i četiri stripa složena su iznad mene. Volela bih da me čitaju koliko i njih.

Oktobar: Danas su me malo čitali. Jedan od ukućana je veoma bolestan. Trenutno sam na sredini stočića. Mislim da pastor dolazi u posetu.

Novembar: Nazad na staro mesto. Neko je danas pitao da li sam ja spomenar.

Decembar: Porodica je zauzeta pripremama za praznike. Pretpostavljam da ću ponovo biti pokrivena papirom za pakovanje i poklonima... baš kao i svakog Božića.

JAKOV I RAHELA

najljepša ljubavna priča u Bibliji

Najljepša ljubavna priča ikada ispričana u Bibliji je zasigurno ona o Jakovu i Raheli. Bila je to ljubav na prvi pogled koja je izdržala sve prepreke.

Biblija sadrži neke od najljepših biblijskih priča koje su ikada ispričane. Jedna od takvih je nadahnjujuća priča ljubavi muža i žene, odnosno Jakova i Rahele. U stvari, to je jedna od najljepših ljubavnih priča svih vremena.

Jakov je otac dvanaestero plemena Izraela i značajna je

figura biblijske povijesti. Bog je kasnije promijenio Jakovljevo ime u Izrael, odakle je nastao naziv čitavog naroda. Jakovljevo prvo ime znači „prevarant“ ili „onaj koji hvata“. On je uhvatio petu svoga brata po rođenju.

Ime njegovog brata bilo je Ezav; on je rođen prvi, no Jakov se uhvatio za petu svoga brata kada je on bio rođen. Ezav je Izakov prvorođenac, no izgubio je pravo prvorodstva zbog Jakova. Ezav je otac današnjih arapskih plemena.

Postojalo je prirodno, gorko neprijateljstvo između Jakova i Ezava, koje se danas vidi kroz neprijateljstvo između Izraela i arapskih naroda, koji okružuju Izrael.

Zašto je ljubavna priča Jakova i Rahele toliko posebna?

Jakov i Rahela – ljubav na prvi pogled

Jakova je poslao njegov otac Izak kako bi sebi našao ženu iz rođakove porodice. Sreo je Rahelu ispred izvora i za njega, to je bila ljubav na prvi pogled. Otišao je do izvora i sam je maknuo veliki kameni pokrov s njega, možda kako bi zadivio Rahelu.

Možete pretpostaviti da Jakovu nije trebalo puno vremena da zavoli Rahelu, što je bilo zabilježeno u Postanku 29,10-11: „Kako Jakov ugleda Rahelu, kćer Labana, brata svoje majke, sa stadom svoga ujaka Labana, Jakov se primače i odvali kamen s otvora studenca te napoji stado svoga ujaka Labana. Zatim Jakov poljubi Rahelu, a onda briznu u plač.“

Ono što je zanimljivo, nije Rahela bila ta koja je briznula u plač, već Jakov. Izgleda da je on bio siguran u to da će Rahela biti njegova mladenka. Rahela je otrčala svome ocu i ispričala mu o mladom putniku. Rahelin otac Laban, požurio je kako bi upoznao Jakova i kako bi ga pozvao neka ostane s njima.

Jakov je ostao s Labanovom porodicom mjesecima. Još se više zaljubio u Rahelu i odlučio je oženiti je. Kako bi je mogao oženiti, Laban je uvjerio Jakova da treba najprije raditi za njega sedam godina. Jakov se složio. Volio je toliko puno Rahelu da je za nju teško radio sedam godina, „no za njega je izgledalo kao da je prošlo tek nekoliko dana, zbog velike ljubavi koju je gajio prema njoj“ (Postanak 29, 20). Ljubav ponekad čini stvari podnošljivijima, kao što je učinila za Jakova.

Labanova prevara

Nakon sedam godina rada, Laban je dopustio Jakovu da oženi Rahelu. U hebrejskim svadbenim obredima, mladen-

ka obično treba imati lice prekriveno velom tako da se samo oči mogu vidjeti. Nakon što je Jakov oženio ženu i s njom proveo prvu bračnu noć, probudio se prestravljen, jer je uvidio da je prevaren.

Jakov je mislio da je oženio Rahelu, no umjesto toga oženio je Leu. Jakov je bio bijesan i kada je pitao Labana za razlog njegove prijekave, Laban je odgovorio Jakovu da je običaj najprije dati najstariju kćer za udaju. Laban je rekao Jakovu da će mu dopustiti da oženi Rahelu ako bude radio za njega još sedam godina.

Jakov i Rahela – ljubav koja je izdržala sve prepreke

Jakov, zaljubljen u Rahelu, brzo se složio i radio dodatnih sedam godina za Labana. Dodatnih sedam godina nisu mogle zaustaviti Jakova jer, „njegova ljubav prema Raheli bijaše veća od ljubavi koju je imao za Leu te je radio još sedam godina“ (Postanak 29, 30) kako bi dobio Rahelu za ženu. Jakov je ranije prevario

svog brata Ezava i na prevaru ga lišio prava prvorođstva. Sada je bio red na Jakovu da bude prevaren.

Rahela umire

Jakovljeva žena Lea rodila je sedmero djece, no Rahela je bila neplodna. Rahela je jednom rekla da ako ne rodi dijete, da će umrijeti (Postanak 30,1). Ironično, umrla je nakon što je rodila svoje drugo dijete, Benjamina.

Rahelih prvi sin, Josif, kasnije će biti od ogromne važnosti za preživljavanje Izraela, jer će on cijelu svoju porodicu dovesti u Egipat, kako bi preživjeli tešku glad koja je vladala svijetom. To je važno jer je u to vrijeme Bog promijenio Jakovljevo ime u Izrael, što znači „Božji princ“.

Kada su se Jakov i Rahelina porodica preselili iz Betela, „Rahela je počela rađati, ali uz velike muke. Kad su joj porođajni bolovi bili najteži, reče joj babica: Ne boj se jer ti je i ovo sin! Kad se rastavljala s dušom – jer umiraše Rahela – nadjenu sinu ime Ben Oni; ali

ga otac prozva Benjamin (Postanak 35,16-18).

„Ben-Oni“ znači „Sin mojih muka“, no Jakov, sada nazvan Izrael, nazvao ga je Benjamin, što znači „Sin moje desne ruke“. Ovako je imenovan vjerojatno iz razloga što je Jakov više volio Rahelu ili zbog njegove „desne ruke“ njemu, zbog čega je Rahe-
lin sin dobio ime Benjamin, što znači „Sin moje desne ruke“.

„Tako umrije Rahela. Sahrane je na putu u Efratu, to jest Betlehem. A na njezinu grobu Jakov podigne spomenik – onaj što je na Rahelinu grobu do danas“ (Postanak 35,19-20).

Rahela je umrla, no Jakovljeva ljubav prema njoj nije nikada. Smrt ne znači kraj ljubavi jedne osobe prema drugoj; u stvari kaže se da ljubav može preživjeti čak i smrt. Jakov je volio Rahelu od prvog do posljednjeg pogleda. Toliko da je podigao spomenik kako bi označio mjesto za Rahelinu grobnicu. Stup, koji je bio uspomena na Rahelu za Jakova. Mjesto, gdje bi se Jakov vratio kasnije, nešto poput današnjih nadgrobnih spomenika. Danas, njih dvoje su zajedno, u raju gdje nikada neće umrijeti.

Jack Wellman

VELIKA RIJEČ:

LJUBAV

BOG JE LJUBAV.

PRVA JOVANOVA POSLANICA 4:8

AGAPE

ZAVET ISTINSKOG VERNIKA

"Neka stoga oni koji stradaju po Božjoj volji, povere svoje duše vernom Stvoritelju čineći dobro..." (1. Petrova 4,19)

Ako tražimo da trpimo, onda tu nešto nije u redu. Međutim, sasvim je drugačije kada se odabire Božja volja čak i onda kada to donosi trpljenje. Nijedan zdrav istinski vernik neće nikada birati trpljenje; on bira Božju volju, kao što je to i Isus radio, bilo da to znači trpeti ili ne. Nijedan istinski vernik se neće usuditi da se meša u disciplinu trpljenja drugog vernika.

Istinski vernik koji zadovoljava Isusovo srce će jačati drugog istinskog vernika i činiće ga zrelijim za Boga. Ljudi koji nam čine dobro nikada nisu oni koji saosećaju sa nama. Takvi nam uvek smetaju, jer saosećanje slabi. Niko ne razume istinskog vernika osim drugog istinskog vernika koji je blizu Spasitelju. Ako prihvatimo saosećanje nekog istinskog vernika, tada se po refleksu javlja osećanje: „Pa,

Bog okrutno postupa sa mnom.“ Upravo je zbog ovoga Isus rekao da je samosažaljenje od đavola (vidi Matej 16,23). Imaj milosti prema Božjoj časti. Lako je zamračiti Božji karakter, jer Bog nikada ne uzvraća. On se nikada ne sveti. Čuvaj se pomisli da je Isusu u životu na zemlji bilo potrebno saosećanje. On je odbijao saosećanje od ljudi, jer je predobro znao da niko na zemlji ne zna šta je cilj njegovog života. On je prihvatio samo saosećanje svoga Oca i nebeskih anđela (vidi Luka 15,10).

Obrati pažnju kako Bog rasipa svoje istinske vernike. Prema proceni ljudi Bog svoje istinske vernike postavlja na najbeskornisnija mesta. Mi kažemo: „Bog namerava da ja budem ovde zato što sam toliko koristan.“ Bog postavlja svoje istinske vernike tamo gde ga oni proslavljaju, a najmanje je naše da procenjujemo gde će to biti.

Oswald Chambers

PAZI NA SEBE

Želim ti skrenuti pažnju na tri reči. Naći ćeš ih u Prvoj poslanici Timotiju 4:16: „*Pazi na sebe.*“ Ovo su reči apostola Pavla upućene Timotiju. Od izvanredne su važnosti: „*Pazi na sebe.*“

Dobro je rekao jedan od pisaca Starog zaveta: „*Postaviće me da čuvam vinograde, i ne čuvah svojega vinograda, koji ja imam*“ (Pesma nad pesmama 1:6). Mnogo propovednika koji se brinu za tuđe vinograde ne brinu se za svoj vlastiti. „*Pazi na sebe.*“

Voda se može popeti samo do svog nivoa, ne više. Šta je pro-

povednik, to će biti i njegova zajednica. Pokaži mi svetovnog pastora i pokazaću ti svetovnu zajednicu. Pokaži mi telesnog pastora i pokazaću ti telesnu zajednicu. Pokaži mi pastora što revnuje za duše i pokazaću ti revnosnu zajednicu. Pokaži mi pastora što deluje na misijskom polju i pokazaću ti zajednicu istih kvaliteta. Stara je izreka: „Kakav sveštenik, takav narod.“ Kakve li istine! Narod će biti ono što je i pastor.

Pretpostavimo da pošalješ telesnog misionara na rad u inostranstvo i nakon pet godina se i

sam uputiš tamo da proveriš kakvi su njegovi obraćenici. Šta ćeš naći? Otkrićeš da su i oni telesni. A pretpostavimo, da pošalješ duhovnog misionara na to polje rada i nakon pet godina, se i sam uputiš da proveriš kakvi su njegovi obraćenici. Šta ćeš naći? Naći ćeš da su i oni duhovni.

„Kakav pastor, takav narod.“
Obraćenići će biti ono što je i pastor. Kako li je velika odgovornost vođa!

„Što je rođeno od Duha, duh je.“ Ono što je rođeno od povrća - povrće je. Ono što je rođeno od voćke - voće je. Ono što je rođeno od ribe - riba je. Ono što je rođeno od ptice - ptica je. Ono što je rođeno od životinja - životinja je. Ono što je rođeno od čoveka - čovek je.

Drugim rečima, ne možeš ukrštati vrste. Možeš postići nove raznolikosti unutar vrste, ali ne možeš postići nove vrste. Ovako kaže Biblija: „Šta je rođeno od tela, telo je; a šta je rođeno od Duha, duh je“ (Jovan 3:6).

Eto, i tu imaš opet istu istinu - kakav pastor, takav narod. Telo uvek ostaje telo. Povrće nikada ne postaje riba. Ptice se nikada ne pretvaraju u sisare.

„Što je rođeno od tela, telo je.“ Telo je i telo će uvek biti. Ne možeš ga izmeniti. Ako si duhovan, i tvoj će narod biti duhovan. Ako si telesan, i tvoj će narod biti telesan. Ako si svetovan, i tvoj će narod biti svetovan. Voda raste samo do određenog nivoa, ne više.

Ovde leži velika pouka, pouka koju je malo njih shvatilo. Ne možeš podići druge do nivoa svog propovedanja, niti ih možeš podići do nivoa svog učenja. Možeš ih podići samo do nivoa svog duhovnog stanja. Biće ono što si i ti. Odatle proizilazi važnost zadobijanja i održavanja tvog vlastitog iskustva. Mnogi pastori propovedaju velike propovedi, a zatim se čude zašto se članovi njihove zajednice ne uzdignu do nivoa njegovog propovedanja. To je apsolutno nemoguće. Biće ono što je i sam. Može ih pridići do nivoa svog stanja, ali ih ne može pridići do nivoa svog propovedanja.

Da bi proizveo duhovne rezultate, i sam moraš biti duhovan. Možeš propovedati i proučavati i najdublje istine, ali ćeš otkriti da se životi onih kojima govoriš ne menjaju tvojim propovedanjem iz jednostavnog razloga

jer tvoj život ne podržava ono što kažeš. Važno je ono što jesi.

Božji poredak je nepromenljiv. Tvoje kuće ljubimac nikada ne može postati tvoje dete. Pas je, i uvek će ostati pas, bez obzira šta on radio usled dresure. Voćka uvek rađa voće, i ništa drugo.

„Što je rođeno od tela, telo je.“ Drugim rečima, ono što je rođeno od telesnosti, telesnost je. Ono što je rođeno od svetovnjaštva, svetovnost je. Ono je rođeno od duhovnosti, duhovnost je. Duhovnost u tebi proizvodi duhovnost u drugima. Stoga i nije čudo da Pavle kaže Timotiju: „Pazi na sebe.“

Sve je to sažeto u žarkim rečima neumrlog Bounda: „Čovek čini propovednika. Bog mora stvoriti čoveka. Vesnik je redovno veći od vesti. Propovednik je veći od propovedi. Propovedanje nije puka predstava. To je izliv života. Dvadeset godina je potrebno da se postane čovek.

Prava propoved je stvar života. Propoved raste zato što čo-

vek raste. Propoved je snažna zato što je čovek snažan. Propoved je sveta zato što je čovek svet. Propoved je puna božanskog miropomazanja zato što je čovek pun božanskog miropomazanja. Propoved ne može svojom životno darujućom snagom prevazići čoveka. Mrtav čovek daje mrtve propovedi, a mrtve propovedi ubijaju. Sve zavisi od duhovnog karaktera propovednika.“

Vrlo je lako postati profesionalac. Onaj koji propoveda zato da bi stekao sredstva za izdržavanje, radi plate, nikada neće imati uspeha. A onaj koji propoveda radi cilja zbog kojeg bi propovedao i bez neke naknade, ima pravu viziju.

Božja Reč bi trebala biti oganj kojim propovednik izgara. On bi trebao propovedati zato što ne može a da ne propoveda. Takav treba biti na oprezu da ne izgubi svoju prvu ljubav i da uvek izgara unutrašnjim ognjem. Neka takav uzme ove reči ozbiljno i Bog će ga upotrebiti na blagoslov: „Pazi na sebe.“

Oswald J. Smith

SVETOST I POSVEĆENJE U EVANĐELJU PO MATEJU

Krštenje Duhom (Mt 3,11)

Šta je Jovan Krstitelj propovedao? Svima nam je poznata njegova glavna poruka: „Pokajte se, jer se približi carstvo nebesko” (Matej 3,2). I Isus je otpočeo svoju mesijansku službu sa potpuno istim tekstom (4,17).

Ali suviše često se zaboravlja da je Jovan Krstitelj produžio i kazao: „Ja, dakle, krštavam vas vodom za pokajanje; a Onaj koji ide za mnom, jači je od mene; ja nisam dostojan Njemu obući poneti; On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem” (Matej 3,11), to jest, vatrenim, očišćujućim krštenjem Svetoga Duha. Ovo je ono što je Isus došao da donese.

Gospođa S. H. Moris je to lepo izrazila:

*Postoji osvećujuća sila,
Kao slatki, osvežavajući dažd,*

*Čeka na svako predano srce:
Sila da očisti nas od sveg greha,
Sila da nas drži čistim iznutra,
Sila za službu koju će nam On
dati.*

Tokom dve hiljade godina hrišćanske istorije Crkva je stalno naglašavala važnost krštenja vodom. Ali koliko je bilo propovedanja o vatrenom krštenju Svetim Duhom koji će očistiti srce od greha? To je jedna od velikih potreba našeg dana.

Da je vatra upotrebljena kao sredstvo očišćenja oslikano je u 4. Mojsijevoj knjizi 31,22-23:

„Zlato, srebro, bronzu, gvožđe, kositer i olovo, šta god podnosi vatru, propustite kroz vatru, i očistiće se, ali pošto se očisti vodom očišćenja; a šta god ne podnosi vatru, propustite kroz vodu.”

Samo vatra može da uništi opasne bacile bolesti. A najgora bolest u univerzumu je greh u ljudskom srcu. Jedini način na koji možemo biti očišćeni od te zarazne bolesti je krštenje Svetim Duhom i vatrom.

Hajde da iznova obzanimmo tu silnu istinu danas.

Čisti u srcu (Mt 5,8)

Propoved na Gori počinje sa osam blaženstava. Šesta glasi: „Blago onima koji su čistog srca, jer će Boga videti.”

Ko su ti koji su „čistog srca”? Veliki danski filozof Kjerkegard je napisao: „Čistota srca je hteti samo jedno.”

Oni koji su čistoga srca imaju samo jednu nameru ili htenje, a to je da čine volju Božju. Ovo može biti istina samo kada su naša srca očišćena od svake samovolje. Ne želimo više naše puteve; želimo samo Božji put. A samo vatreno krštenje Svetoga Duha može da „sagori korov urođenog greha” (reči poznate duhovne pesme).

Čistima u srcu je dato slavno obećanje: „Jer će videti Boga.” Ovo se često tumači u smislu da ćemo kada napustimo ovaj svet videti Boga. Ali to takođe znači da ćemo Ga videti ovde i sada. Greh je poput prašine u našim očima; on zaklanja naše viđenje Boga i iskrivljava naš pogled na Njega. Samo potpuno očišćeno srce može jasno videti Boga.

Cena učenja (Mt 16,24)

Isus je rekao svojim učenicima: „Ako ko hoće za mnom ići, neka se odrekne sebe, i uzme krst

svoj i ide za mnom.”

Šta je samoodricanje? To je suprotnost samopotvrđivanju. Ako želimo da budemo Hristovi učenici, moramo da uvidimo da ne možemo spasiti sami sebe; samo On nas može spasiti. Ne može biti po našem; moramo dopustiti Hristu da bude po Njegovom.

A šta znači uzeti svoj krst? Isus je dao primer ovoga. U Getsimanskom vrtu On se molio:

„Ne moja volja, nego Tvoja neka bude, Oče” (Luka 22,42).

Za Njega je to značilo smrt na krstu. I stoga nositi krst znači umreti sebi, ići Isusovim putem - putem krsta. To znači reći Bogu: „Ne moja volja, nego Tvoja neka bude.”

U grčkom izvorniku glagoli odreći se i uzeti su u aoristu, što sugeriše trenutnu radnju. Ali glagol slediti je u sadašnjem vremenu trajne radnje. Stoga se ovaj stih može uzeti kao ukazivanje na dva iskustva - suštinsko obraćenje i potpuno predanje - i onda trajno sleđenje Hrista tokom celog našeg života.

To je cena koju treba da platimo da bismo bili pravi Isusovi učenici.

Ralf Erl

NE GUBI VRIJEME I ENERGIJU NA RASPRAVE

Magarac reče tigru: „Trava je plava.“ Tigar, iznenađen, odgovori: „Ne, trava je zelena!“

Nisu se uspjeli složiti pa odoše do lava, kralja šume, da im on pomogne riješiti ovaj problem. Čim je ugledao lava magarac počne: „Vaše veličanstvo, zar nije istina da je trava plava?“

Lav odgovori: „Da, trava je plava.“

Oduševljen odgovorom magarac brzo nastavi: „Tigar se ne slaže sa mnom, proturječi mi i ljuti me. Molim te, kazni ga.“

Kralj životinja na to reče: „Slažem se i kažnjavam tigra s pet godina ćutnje.“

Magarac sretno skoči i zadovoljno krenu dalje, pjevušeći: „Trava je plava, trava je plava...“

Tigar zatim upita lava: „Veličanstvo, zbog čega ste mene kaznili? Pa trava je zelena, zar ne?“

Lav odgovori: „Da, naravno da je zelena.“

Zbunjen, tigar upita: „Pa zašto ste onda mene kaznili?“

Lav odgovori: „Moja presuda nema veze s pitanjem kakva je trava. Kaznio sam te jer smatram da hrabra i inteligentna životinja poput tebe ne bi smjela gubiti vrijeme svađajući se s magarcem i još dolaziti k meni s takvim pitanjem.“

Pouka:

Ulaziti u raspravu s tvrdoglavom osobom koja ne želi istinski čuti drugu stranu i ne mari za istinu, gubljenje je vremena i energije. Neki će, bez obzira na istinu i dokaze koji joj govore u prilogu, ostati pri svome, jer samo žele biti u pravu, pobijediti drugu stranu (povrijediti, poniziti, omalovažiti...).

U takvim situacijama mudro je samo reći: „Ne slažem se, ali imaš pravo na svoje mišljenje“, ili: „Vjerujem da se tebi to čini tako“, ili nešto slično. Sve više ili duže od toga uvlači nas u neproduktivne rasprave.

ZAŠTO KRST?

*„Krst Hristov je jedina merdevina dovoljno visoka da dopre do neba.“
- Boardman*

Celokupno učenje Biblije u-
pućuje na Isusovu smrt. Nasuprot toga, ni Njegov savršeni život, ni Njegovo divno učenje, ni Njegova snažna čuda nisu centar Biblijske poruke. Ona su veoma važna, ali iznad svega Isus je došao na svet da umre. Zašto je Njegova smrt toliko važna? Odgovor je u tome što je On umro kao Zamenik, nosilac greha i Spasitelj.

Isus Zamenik

To pokazuje Božju ljubav. Grešnici su krivi, izgubljeni i bespomoćni, suočeni s Božjim svetim

zakonom koji zahteva kažnjavanje svakog greha. Koje su dakle mogućnosti da oni izbegnu pravedni Božji gnev? Biblijski odgovor je da „*Bog pokazuje ljubav svoju k nama što Hristos dok još bijasmo grešnici umre za nas*“ (Rimljanima 5,8). Kao deo čudotvornog plana izbavljanja Bog Sin dobrovoljno je uzeo mesto grešnika i podneo pravednu kaznu njihovog greha. Bezgrešni Sin Božji dobrovoljno je stradao i umro umesto njih: „*Pravednik za nepravednike*“ (1. Petrova 3,18).

Isus Nosilac greha

To ukazuje na svetost Božju. Ovde nema ničeg „izmišljenog“

u vezi Hristove smrti. Kazna za greh je plaćena u potpunosti. On nije umro samo fizički, već i duhovno. I dok je visio na krstu povikao je: „Bože moj! Bože moj! Zašto si me ostavio?“ (Marko 15,34). U tom trenutku Bog Otac odvratio je lice od svoga ljubljenog Sina, koji je tada trpeo kaznu odvojenja od Boga. Zapazimo ovde kako se ukazuje na Božju savršenu svetost.

Svi gresi pojedinačno moraju biti kažnjeni, ali kada je Isus uzeo mesto grešnika, postao je toliko odgovoran za njihove grehe kao da ih je On sam počinio. Čovek koji je živio savršenim životom pretrpeo je dvostruku kaznu za okrivljene.

Isus Spasitelj

To pokazuje Božju silu. Tri dana posle Njegove smrti, Hristos je „posvedočen za sina Božjega Duhom svetinje po vaskrsenju iz mrtvih“ (Rimljanima 1,4). „On pokaza sebe živa mnogim istinitim znacima“ (Dela 1,3). „Hristos usta iz mrtvih, i već više ne umire; smrt više neće ovladati njime“ (Rimljanima 6,9). Podižući Hrista iz mrtvih Bog je moćno pokazao da prihvata Njegovu smrt umesto grešnika

kao potpuno i savršeno plaćanje kazne greha i kao temelj na kome On može da ponudi puno i slobodno oprostjenje onima koji bi inače bili osuđeni da provedu večnost u paklu.

Ali kako se to odnosi na tebe? Kako se ti možeš izmiriti s Bogom? Kako Hristos može da postane tvoj Spasitelj? Da li želiš da se izmiriš s Bogom po bilo koju cenu?

Ako ne želiš, onda nisi shvatio važnost onoga što si pročitao. Trebao bi ponovo čitati polako i pažljivo, tražeći od Boga da ti otkrije te istine. Ako ti je Bog pokazao tvoju potrebu, i imaš želju da se spasiš, onda se obrati Bogu u pokajanju i verom u Gospoda našega Isusa Hrista (Dela 20,21).

Moraš se pokajati

To znači potpunu promenu u odnosu na greh. Mora doći do promene u mislima. Moraš priznati da si grešnik, buntovnik protiv svetog i ljubaznog Boga. Mora doći do promene srca, istinska žalost i stid zbog podlosti i prljavštine tvoga greha. Zatim treba biti voljan ostaviti i promeniti pravac svog života. Bog podstiče ljude da čine dela dostojna pokajanja (Dela

26,20). Ti to možeš da učiniš. Bog neće oprostiti nijedan greh koji nisi spreman da odbaciš. Pokajanje znači ići u novom smeru, tražeći svim srcem put koji je po Božjoj volji.

Moraš imati veru u Hrista

Pre svega to znači prihvatiti da je Isus „Hristos, Sin živoga Boga“ (Matej 16,16) i da „umre za bezbožnike“ (Rimljanima 5,6).

Drugo, to znači verovati da je Hristos svojom silom i ljubavlju sposoban i spreman da te spasi.

Treće, podrazumeva tvoje stvarno pouzdanje u Hrista, oslanjajući se na Njega samoga i nikoga više da te izmiri s Bogom. Tvoja ponosita priroda će se i dalje boriti protiv odbacivanja tvoje lične „dobrote“ ili religije. Ipak, drugog izbora nemaš. Moraš prestati s pouzdavanjem u bilo šta drugo osim u Hrista, koji „može uvek spasiti one koji kroz nega dolaze k Bogu“ (Jevrejima 7,25).

Ako ti je Bog ukazao na tvoju potrebu i dao tu želju, onda se okreni Hristu - učini to sada! Najbolje bi bilo da Mu se moliš glasno, što će ti pomoći da budeš jasniji u onome šta činiš. Priznaj da si krivac, izgubljeni i bespomoćni grešnik, i svim svo-

jim srcem traži Hrista da te spasi, i zauzme svoje pravo mesto kao Gospodar tvoga života, pomazući ti da se okreneš od greha i da živiš za Njega.

Biblija kaže: „Jer ako priznaješ ustima svojim da je Isus Gospod, i veruješ u srcu svojem da ga Bog podiže iz mrtvih, bićeš spašen“ (Rimljanima 10,9; Rimljanima 10,13). Ako se uistinu pouzdaješ u Hrista kao u svog Spasitelja i priznaješ Ga za Gospoda, možeš da prisvojiš ova obećanja za sebe.

Ako se pouzdaješ u Hrista, postoje mnoge divne stvari kojima se možeš radovati. Na primer, sada si u izmirenom odnosu sa Bogom; Biblija to naziva opravdanjem i kaže: „Opravdajući se dakle verom imamo mir s Bogom kroz Gospoda svojega Isusa Hrista“ (Rimljanima 5,1). Kroz Hrista je tvojim gresima zadan smrtonosni udarac: „Imenom njegovim primiće oproštenje greha svi koji ga veruju“ (Dela 10,43). Sada si član Božje porodice. Svima koji se pouzdaju u Hrista „dade im vlast da budu sinovi Božji“ (Jovan 1,12). Večno si siguran: „Nikakva dakle sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu“ (Rimljanima 8,1). Bog je lič-

no ušao u tvoj život u osobi Svetoga Duha: „*Duh onoga koji je podigao Hrista iz mrtvih živi u vama*“ (Rimljanima 8,11). Kako su to velike istine!

Od sada nastoj da živiš na takav način da u svakom delu svoga života „*objavite slavna dela onoga koji vas dozva iz tame k čudnome videlu svome!*“ (1. Petrova 2:9).

To znači i pridruženje lokalnoj crkvi - učini to što pre. U svojoj lokalnoj crkvi saznaćeš

mного više o Bogu, jer ti iskustvo drugih može mnogo pomoći. Razumećeš važnost Božjih naročitih uputstava o biblijskom krštenju i Večeri Gospodnjoj, otkrićeš radost u deljenju svojih darovitih sposobnosti i talenata koje ti je Bog dao s drugima. Tebi treba crkva i crkva treba tebe. Neka te Gospod u svemu blagoslovi, a ponajviše Njegovim večnim spasenjem.

John Blanchard
Prema knjizi TEMELJNA PITANJA

GORUĆI GRM U PUSTINJI

Možda pri pomisli na pustinju zamišljaš beskrajna brežuljkasta prostranstva užarenog pijeska s ponekom oazom. U mislima vidiš i jahače na devama. Pod utiska okruženja u kojem se nalaze egipatske piramide ili prizori Sahare, teško ti je pustinju i zamisliti drukčije. No znaš li da je pustinja poprište nekih važnih biblijskih događaja?

Jovanu Krstitelju Bog je progovorio u pustinji i on je odatle započeo naviještati Isusovo poslanje i potrebu za obraćenjem. U pustinji je đavo kušao Isusa. Sam Isus se povlačio u krajeve blizu pustinje i na samotna mjesta u potrebi za skrovištem, odmorom i molitvom. Prvo pojavljivanje anđela

u Bibliji bilo je takođe u pustinji. I to kada se ukazao Hagari, sluškinji Avramove žene Sare. Ona je pobjegla od svoje gospodarice u pustinju, no, na poticaj anđela, vratila joj se. Ali biblijska pustinja ponešto je drukčija od uobičajenih predodžbi.

Pustinjom se u Bibliji nazivaju i ona područja sa suhom klimom, koja imaju oskudnu vegetaciju, i na kojima je moguća ispaša. Mojsije je četrdeset godina proveo u jednoj takvoj pustinji čuvajući stada ovaca. Rođen je kao hebrejsko dijete za vrijeme izraelskog ropstva u Egiptu. Ali, kad je egipatski faraon izdao naredbu da se utapanjem pobiju sva muška hebrejska djeca,

majka je dijete stavila u košaricu i pustila je niz rijeku. Faraonova je kći primijetila košaricu s djetetom te je spasila dijete i posvojila ga. Kao posvojeni sin faraonove kćerke, Mojsije je uživao sva prava, koja su iz toga slijedila.

U Bibliji postoji zapis o mladom Mojsiju, kako je "poučen u svoj mudrosti egipatskoj", (Dj 7:22) a spominje se da je bio "silan u svojim riječima i djelima" (Dj 7:22). Jedan nepredviđen događaj poremetio je daljnji Mojsijev uspon na egipatskome dvoru. Kad je imao četrdeset godina, ubio je Egipćanina, koji je zlo postupao prema jednom Hebreju, pripadniku njegova naroda. Zatim je pokušao biti mirotvorac u tučnjavi između dva Izraelca, no, naišao je na osudu nasilnika.

Spašavajući goli život, Mojsije je pobjegao i pronašao utočište u midjanskoj zemlji, u pustinjskome području. Tamo se oženio Siporom, kćerkom midjanskoga sveštenika. Idućih četrdeset godina živio je životom pastira. Neko bi rekao da je život kaznio Mojsija. U Egiptu je bio okružen mudracima, učiteljima te ostalim pripadnicima učenog društva. U pustinji su

njegovo društvo bile supruga, njezina porodica i djeca, koja su im se rodila. U Egiptu je zauzimao visok položaj, a u pustinji je bio čuvar stada ovaca. Pitaš li se zašto je Mojsije kao dijete imao toliku sreću da ga posvoji faraonova kćerka, a u odrasloj dobi takvu nesreću da završi u nekoj pustari? Jer pustinja je odbojno i beživotno mjesto, moglo bi se čak reći, prokletstvo za čovjeka. Zašto se tako nešto dogodilo Mojsiju?

Bog ima odgovor na to. U Novom zavjetu, u Djelima apostolskim, zapisno je o značajnom događaju. "Kad prođe četrdeset godina", - misli se od Mojsijevog dolaska u midjansku zemlju - "ukaza mu se anđeo u pustinji Sinajske gore, u plamenu zapaljena grma" (Dj 7:30). U Starome zavjetu, u knjizi Postanka, na samome početku trećeg poglavlja, još je detaljniji opis događaja. "Mojsije pasao ovce svoga tasta Jitra, midjanskoga svećenika. Goneći tako stado po pustari, dođe do Horeba, brda Božjega. Anđeo mu se ukaže u rasplamtjeloj vatri iz jednog grma. On se zagleda: grm sav u plamenu, a ipak ne izgara" (Izl 3:1,2). Bio je to onaj gorući grm,

odakle je Bog objavio Mojsiju poslanje, da se vrati u Egipat i izvede Hebreje, odnosno izraelski narod, iz ropstva. Zapazi da se anđeo Božji ukazao Mojsiju iz pustinje, i to tek nakon četrdeset godina provedenih ondje. Nije mu Bog progovorio ranije ili u sjaju i blistavilu egipatskog dvora. Grm sav u plamenu nije se pojavio i glas Božji nije se čuo u vrevi i buci egipatskog dvora već na osami jednog pustinjskog brda. Mojsijeve pustinjske godine nisu bile gubljenje vremena, one su bile dragocjene godine priprema za veliko poslanje.

Svaki ozbiljan napredak zah-tjeva pripreme. One su vrlo težak i naporan dio ljudskog života. Sjećam se da sam se u jednom razdoblju života pre-mišljao hoću li nastaviti višu naobrazbu ili ne. Dvoumio sam se između studija i posla. Nas-taviti studij činilo mi se mukotr-pno i teško u okolnostima u kojima sam se nalazio. Bilo je razloga za odustati, a onda je stiglo pismo prijatelja, koji je

znao moje unutrašnje borbe. Priča koju mi je poslao u pismu, riješila je moje dvojbe.

Neki je mladi drvosječa stigao u šumu. Bio mu je to prvi radni dan. Uzeo je sjekiru i čitav dan neumorno rušio stabla. Svi su bili zadivljeni kad je taj prvi dan srušio deset stabala. Idući je dan takođe radio neumorno. No, posjekao je sedam stabala. Treći je dan stigao prvi, otišao posljednji, ali je posjekao samo pet stabala. Ostali su se čudili zašto je to tako – svaki dan sve manje uspjeha. Tada je stari iskusni drvosječa prišao mladiću i upitao: “Mladiću, oštiriš li ti sjekiru?” “Ne”, mladi je drvosječa, sav zadihan, odgovorio i ne podigavši oči prema starome čovjeku. Zatim je brzo nastavio: “Ne, nemam ja vremena oštriti sjekiru. Ja sam previše zauzet sječom stabala. Kud bi me to odvelo da još i oštrim sjekiru.”

Htio bih da ti priča o drvosječi bude poticaj za dobru pripremu životnog zvanja. Nemoj žaliti truda da se istinski pripremiš za životne izazove. Ali te isto

tako potičem da se sjetiš pustinje, u kojoj je Mojsije proveo četrdeset godina. To je bila priprema njegovoj duši da čuje Božji glas. Bez te pripreme Mojsije ne bi uočio gorući grm niti bi čuo Božji poziv. U Egiptu, kao sin faraonove kćerke, zasigurno je bio u središtu ljudske pažnje; faraonova kćerka je mogla je imati velike planove s njim. Ali onako usamljen u pustinji, bio je u središtu pažnje Boga Svevišnjega, koji je naučio izbaviti izraelski narod iz ropstva. Na faraonovom dvoru, Mojsije je bio silan u riječima i

djelima. Pred Bogom, nakon što mu se ukazao u gorućem grmu, Mojsije je bio – kako to knjiga Postanka zapisuje – “u govoru spor, a na jeziku težak” (Izl 4:10).

U Egiptu, Mojsije je bio snažan, ta ubio je Egipćanina! Osjećao se pozvanim dijeliti pravdu, kao u slučaju tučnjave dvaju Izraelaca. Ali u pustinji, pred Bogom, nakon što je čuo zadatak, on se opirao: “Ko sam ja da se uputim faraonu” – nećkao se pred Bogom – “i izvedem Izraelce iz Egipta!” (Izl 3:11). Onaj Mojsije, koji je

iznikao iz pustinje, bio je krotak i ponizan – baš onakav kakav je Bogu trebao.

Bolest, gubitak voljene osobe, odbačenost – sve nas to može povući u beznađe i dati nam osjećaj napuštenosti. Ali takve okolnosti, u kojima se osjećamo kao usamljenici u pustinji, mogu nas takođe povesti u dragocjenu pripremu za Božji zadatak.

Kao što je Bog Mojsija povukao iz sjaja egipatskog dvora u osamu pustinje da bi ga pripremio, tako i naše trenutne životne okolnosti mogu imati istu svrhu. Mojsijevo je poslanje bilo izbaviti svoje sunarodnike iz teškog ropstva tuđemu narodu.

Tako i naše poslanje može biti izbavljenje bližnjih iz ropstva grijeha, odbačenosti, beznađa. Ne zanemari Božju pripremu. Biblija je Božje pismo s neba i Božji glas. Sjeti se za vrijeme hoda pustinjom, da Bog upravo priprema tvoj sluh za čujnost Njegovog glasa i tvoje srce za razumijevanje riječi iz Njegovog pisma. Zapazićeš gorući grm, čim prođe vrijeme tvoje pripreme. Stoga te potičem da Bibliju svakodnevno imaš u ruci.

Dragi prijatelju, ako si u zagrljaju užurbanog života, zaplećen u svakodnevnu jurnjavu za boljim sutra, zastani – i ti trebaš pustinju. Nemoj dopustiti da te bolest, razočaranje, nesreća tamo odvedu. Dok napreduješ u vanjskim postignućima, ne zaboravi da te Bog želi voditi i u onom unutrašnjem razvoju. Da je Bog trebao Mojsija za velika ljudska postignuća, ostavio bi ga na egipatskome dvoru.

Povuci se stoga u molitvenu pustinju, u kojoj ćeš svakodnevno promišljati o Božjim putevima te o dubljem smislu svoga života. Molitva je put do gorućeg grma. Biblijski prorok Hošea govori odlutalome i nevjerne naraštaju. Prorok prenosi Božju riječ svome narodu: “Stoga ću je”, a mislio je na narod svoj, izraelsku zajednicu, “evo, primamiti, odvesti je u pustinju i njenom progovorit isrcu” (Hoš 2:16). Stoga, imaj svoju molitvenu klijet, daleko od buke i užurbanosti svaki-danšnjeg života. Bog želi progovoriti tvome srcu te pripremiti tvoje unutrašnje biće za dragocjeno poslanje.

Vlado Pšenko, Vukovar

ISTINA I LAŽ

Prema legendi iz 19. vijeka, Istina i Laž su se srele jednog dana.

Laž je rekla Istini: „Kako je predivan dan danas!”

Istina je pogledala u nebo i uzdahnula sa olakšanjem, dan je zaista bio predivan.

Njih dvije su provele dosta vremena zajedno, da bi naposljetku stigle do jednog jezera.

Laž se obratila Istini: „Voda je zaista lijepa, okupajmo se zajedno!”

Istina je, pomalo sumnjičavo, provjerila vodu i otkrila da je zaista ugodna za kupanje.

Tada su obje skinule svoju odjeću i počele su se kupati.

Odjednom, Laž je izašla iz vode, uzela svu odjeću od Istine i pobjegla.

Istina je istrčala iz jezera, pokušavajući pronaći Laž i uzeti nazad svoju odjeću.

Svijet, gledajući голу Istinu, okretao je svoje poglede s osudom i bijesom.

Sirota Istina se vratila u jezero i nestala zauvijek, skrivajući tako svoju sramotu.

Od tada, Laž putuje širom svijeta obučena kao Istina, zadovoljavajući potrebe društva, jer Svijet nema ni najmanju želju da vidi i upozna голу Istinu.

DJEČAK I BOG

Dječak je želio sresti Boga. Znao je da treba dugo putovati do mjesta gdje on živi, pa je zato spremio svoj prtljag s omiljenim kolačićima i pakovanjem od šest boca voćnog soka te započeo svoju pustolovinu.

Kad je odmakao tri reda kuća, susreo je jednog starca. Sjedio je u perivoju i mirno hranio nekoliko golubova.

Dječak je sjeo blizu njega i otvorio svoju prtljagu. Upravo

se htio osvježiti voćnim sokom kad spazi da starac izgleda gladan, pa mu ponudi jedan kolačić.

Starac ga je zahvalno primio u svoje društvo i nasmiješio se dječaku. Njegov je osmijeh bio tako prijateljski da je dječak zaželio ponovno ga vidjeti, pa mu je sada ponudio bočicu voćnog soka.

Starac mu se ponovno nasmiješio. Dječak je bio izvan sebe.

Sjedili su čitavo popodne jedući i smijući se, bez da su izgovorili jednu jedinu riječ.

U međuvremenu se smračilo, dječak je osjetio umor i ustao je da pođe, ali tek što je napravio nekoliko koraka okrenuo se, potrčao natrag do starca i snažno ga zagrlio. Starac mu je darovao najveći smiješak do sada.

Kada je dječak ubrzo otvorio vrata svoje kuće, majka je bila iznenađena radošću na njegovom licu. Upitala ga je:

„Šta je to to što si danas učinio da te je tako razdragalo?“

Odgovorio je:

„Ručao sam s Bogom.“

Prije nego što je njegova majka uspjela odgovoriti, dodao je:

„Znaš šta! Bog ima najljepši osmijeh koji sam ikada vidio.“

U međuvremenu starac, takođe prožet radošću, vratio se ku-

ći. Njegov je sin bio začuđen odsajem mira na njegovu licu i upitao ga je:

„Tata, što je to što si danas učinio da te je tako razdragalo?“

Odgovorio je:

„Jeo sam kolačiće u perivoju s Bogom.“

Za svaki slučaj, prije nego što je njegov sin odgovorio, dodao je: „Znaš šta! Puno je mlađi nego što sam mislio.“

Prečesto potcjenjujemo snagu dodira, smiješka, ljubazne riječi, uha koje nas sluša, iskrene pohvale ili najmanji čin pažnje, a svi oni imaju snagu darovati nam život. Ljudi ulaze u naš život za vrijeme nekog razloga, godišnjeg doba ili za čitav život. Sve ih jednako primi!

Ručaj i ti s Bogom!

*Bog milosti će
me sresti...*

Psalam 59:10

BOG ŽELI DA DAJEMO...

Sediš u crkvi i za vreme sakupljanja priloga, osoba do tebe ti pruža haznu. Ti oklevaš, a onda ne bi li izbegao osećaj krivice, ubaciš neki sitniš. Možda misliš da sada nisi u poziciji da daš nešto više ili jednostavno ne veruješ da će novac biti pravilno upotrebljen. Možda ipak tiho u sebi razmišljaš: „Ovo u stvari nije toliko ni važno, Bog će razumeti ako ja ništa ne dam.“

Istina je ipak, da Bog želi da i

ti daš svoj deo. U suprotnom, Njegov posao na zemlji biće ometen, a ti nećeš dovoljno uzrastati i tvoj odnos sa Bogom neće biti potpun.

Evo nekih biblijskih principa koji mogu da ti pomognu u odluci za davanje tvog novca:

1. Bog se na prvom mestu pobrinuo da ti imaš toliko novca, koliko već poseduješ, tako da nije bilo Njega, ni ti ne bi imao ništa.

2. Ti si odgovoran pred Bogom kako trošiš novac koji ti je On poverio.

3. Bog želi da daš svoj desetak (deseti deo svojih primanja) Njemu, kako bi pomogao Njegov rad na zemlji, kroz lokalnu crkvu ili već kroz druge službe i potrebe.

4. Bog želi da mimo svega, daješ svoje priloge kada god osetiš da te Duh vodi. Prilog je u čast Bogu koji se pobrinuo da i ti imaš razne finansijske bonuse u životu. Razmisli.

5. Bog želi da redovno daješ - da li imaš tu naviku?

6. Bog očekuje od tebe da daješ u skladu sa onim koliko imaš. On želi i da budeš darežljiv, ali onoliko koliko možeš sebi priuštiti. Neko ko je jako bogat i neko ko je vrlo siromašan, daju različite sume, ali dok god daju koliko mogu, Bog je zadovoljan.

7. Bog želi da daješ od srca, ne preko volje.

8. Trebalo bi da crkva govori o fondovima i o potrebama i potrošenom novcu, jer je odgovorna pred ljudima koji daju.

9. Bog ne očekuje od tebe da svaki put kada se pomene davanje novca reaguješ i

otvoriš svoj novčanik. Reaguj onda kada razumeš da ti Bog govori.

10. Tvoji motivi prilikom davanja su jako bitni. Nemoj davati iz pogrešnih motiva, npr. da privučesh pažnju drugih ili da možda zaslužiš više novca i kredita kod Boga. Davanje koje je ugodno Bogu je motivisano tvojom spoznajom ko je Bog i zahvalnošću za ono što je Bog učinio za tebe. Daj da bi proslavio Boga i da bi pomogao ljudima koje On voli.

11. Bog će te blagosloviti dok daješ tako što će se pobrinuti za sve tvoje potrebe, a ti ćeš izrastati u osobu u kakvu te On želi da izrasteš. Nemoj brinuti da će te davanje priloga ostaviti bez dovoljno sredstava za život, a u isto vreme ćeš biti duhovno obogaćeniji davanjem.

12. Bog još želi da požrtvovano daješ. Seti se kakvu je On žrtvu učinio kao dokaz svoje ljubavi prema tebi.

13. Kada si u finansijskoj blagodati, pomoz i drugima. Kada si u potrebi za novcem, prihvati pomoć od drugih.

Preuzeto iz biblijske studije
„Blagodati davanja“

PLODOVI KOJI ODGOVARAJU OBRAĆENJU

Živim u Bosni i Hercegovini za koju važi da je bogata prirodnim resursima, koja ima mnogo izvora vode, mnogo zelenila, i plodne zemlje gdje dosta kultura uspijeva, bez obzira na visoke minuse zimi, sa puno snijega i hladnoće. S druge strane, dosta je i tvrde zemlje; krševite, stjenovite sa puno sunca.

Nedavno, putujući kroz Hercegovinu i diveći se ljepoti Božje kreativnosti i stvaralaštva, ugledam maslinu koja praktično, u samom kamenu, na čistini, raste bez ikakve dodatne podrške; velika, zelena, puna plodova. Nedugo zatim, razmišljam

o smokvama koje takođe, rastu baš u tom području pod istim uslovima. Malo dalje, vidim velike vinograde, okupane suncem, pod žegom i vjetrom, rastu i sazrijevaju, donoseći svojim vinogradarima plod. Ako pogledamo nutritivnu vrijednost masline, smokve ili grožđa ona je izuzetno visoka, od neprocjenjive važnosti i svaka od njih ispunjava svoju svrhu, služe čovjeku kao hrana.

I upravo, ove tri stvari, drvo masline, smokve i vinograd, Isus je često koristio u svojim pričama i usporedbama. Pitamo se zašto?

Jedan od razloga je i taj da su one savršen prikaz Božje brige za nešto što je On stvorio sa ciljem, u uslovima kakvim je želio da donose plod. Iako pod teškim pritiscima, mnoge ipak opstaju i prilagođavaju se, bez obzira na nedaće koje nosi takva klima i okruženje.

Da bi biljke donijele plod treba da imaju dobar temelj, da se ukorijene tamo gdje su zasađene. Kada se ukorijene počinju rasti, uz brigu sijača ili vinogradara, dozrijevaju i spremne su da daju plod koji će biti upotrijebljen na određeni način.

Uzimajući u obzir maslinu, smokvu ili grožđe, svaka od njih treba pući, raspuknuti pod pritiskom da bi dobili iz njih ono najbolje.

Šta je sa nama? Kako mi podnosimo uslove i pritiske života, okruženja gdje smo zasađeni? Da li puštamo svoje korijenje i ostajemo dobro utemeljeni u Onome koji nas je stvorio sa svrhom? Stojimo li čvrsto na stijeni života, u Isusu Hristu? Donosimo li plodove koji odgovaraju obraćenju, dozvoljavajući Bogu da nas oblikuje, da nas pročišćava?

Isus je rekao: „Ja sam pravi trs, i moj je Otac vinogradar. On siječe svaku mladicu na meni koja ne rađa rod, a pročišćava svaku koja rađa rod, da rodi više roda. Vi ste već čisti zbog riječi koju sam vam rekao. Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Kao što mladica ne može sama od sebe, tako ni vi, ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi ste mladice. Ko ostaje u meni i ja u njemu, rodi mnogo roda“ (Ivan 15:1-5).

Od momenta kada smo upoznali našeg Spasitelja, Isusa Hrista, mi postajemo nova stvorenja, novorođena djeca Božja koja bi trebala rađati dobre plodove. Kao što smo mogli vidjeti na primjeru masline, smokve i grožđa, nemamo izgovora za neuspjeh, za besplodan život, jer se Bog pobrinuo apsolutno za sve. Ostajući u Njemu, možemo učiniti mnogo, bez obzira na pritiske, situacije koje doživljavamo. Stvarajući dobar temelj, čvrst korijen, neće nas teškoće života spriječiti da rastemo i da ispunimo svoju svrhu.

Donesite, dakle, plodove koji odgovaraju obraćenju. (Lk 3:8)

Dejana Opačak, Zenica

PRIHVATI ISUSA U SVOJE SRCE

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomoz mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

**EVO, ČINIM NEŠTO NOVO;
VEČ NASTAJE,
ZAR NE OPAŽATE?**

KNJIGA PROROKA ISAJE 43:19

MessengerX

Vaša aplikacija za svakodnevno učenje

Potpuno besplatna!

Samo je preuzmite na svoj prijenosni uređaj i to je to!
Ili koristite web verziju na:

MessengerX.com

110+ jezika i taj broj raste

Odmah pristupite prevedenom sadržaju na više od 110 različitih jezika.

A mi neprestano dodajemo nove prevedene sadržaje.